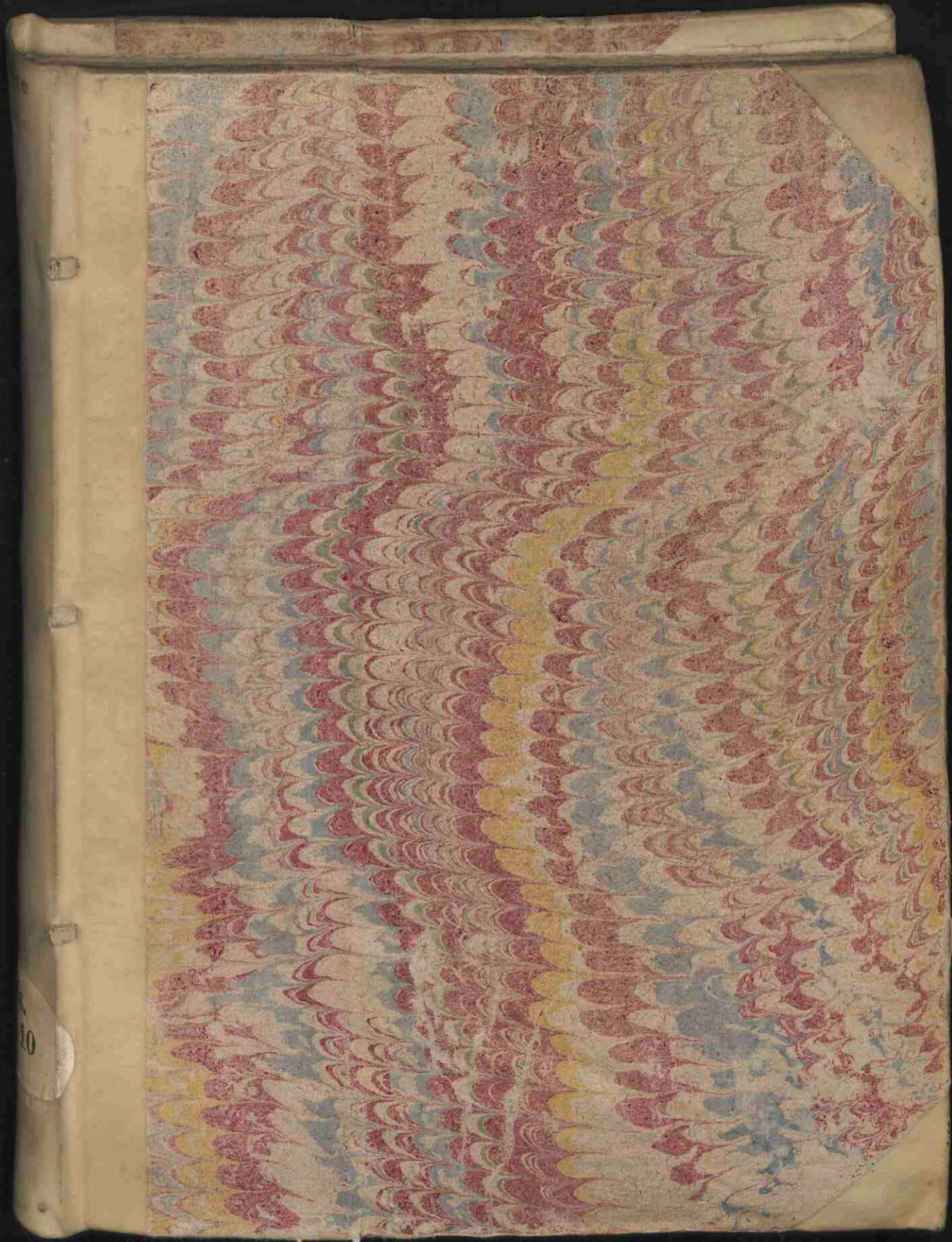

Isebr. Eil. Harkenrothii Lectiones litterariae Graeco-Latinae ad Cornelii Frontonis grammatici veteris fragmenta,

<https://hdl.handle.net/1874/380027>

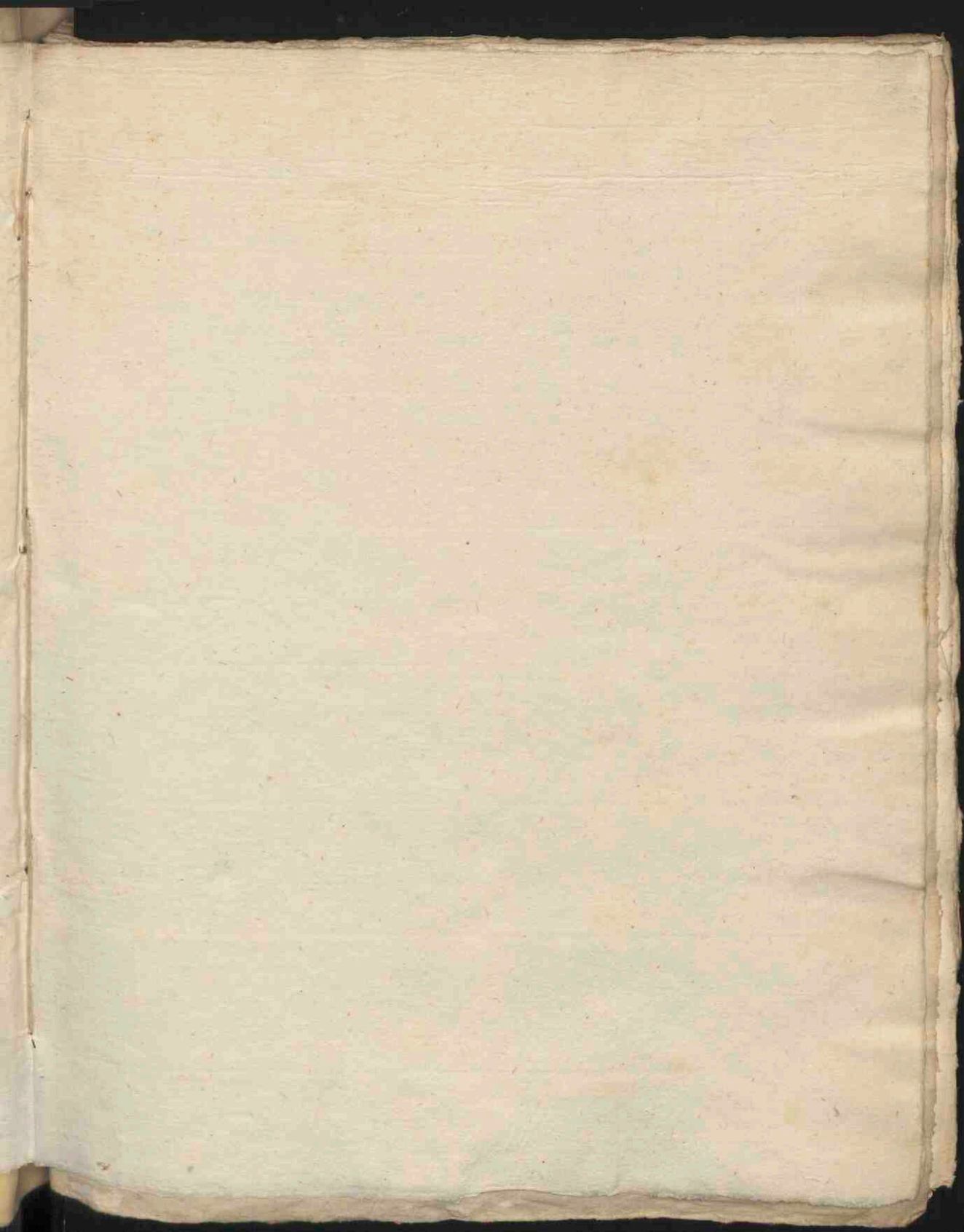
Hs. I
M. C. N. 10

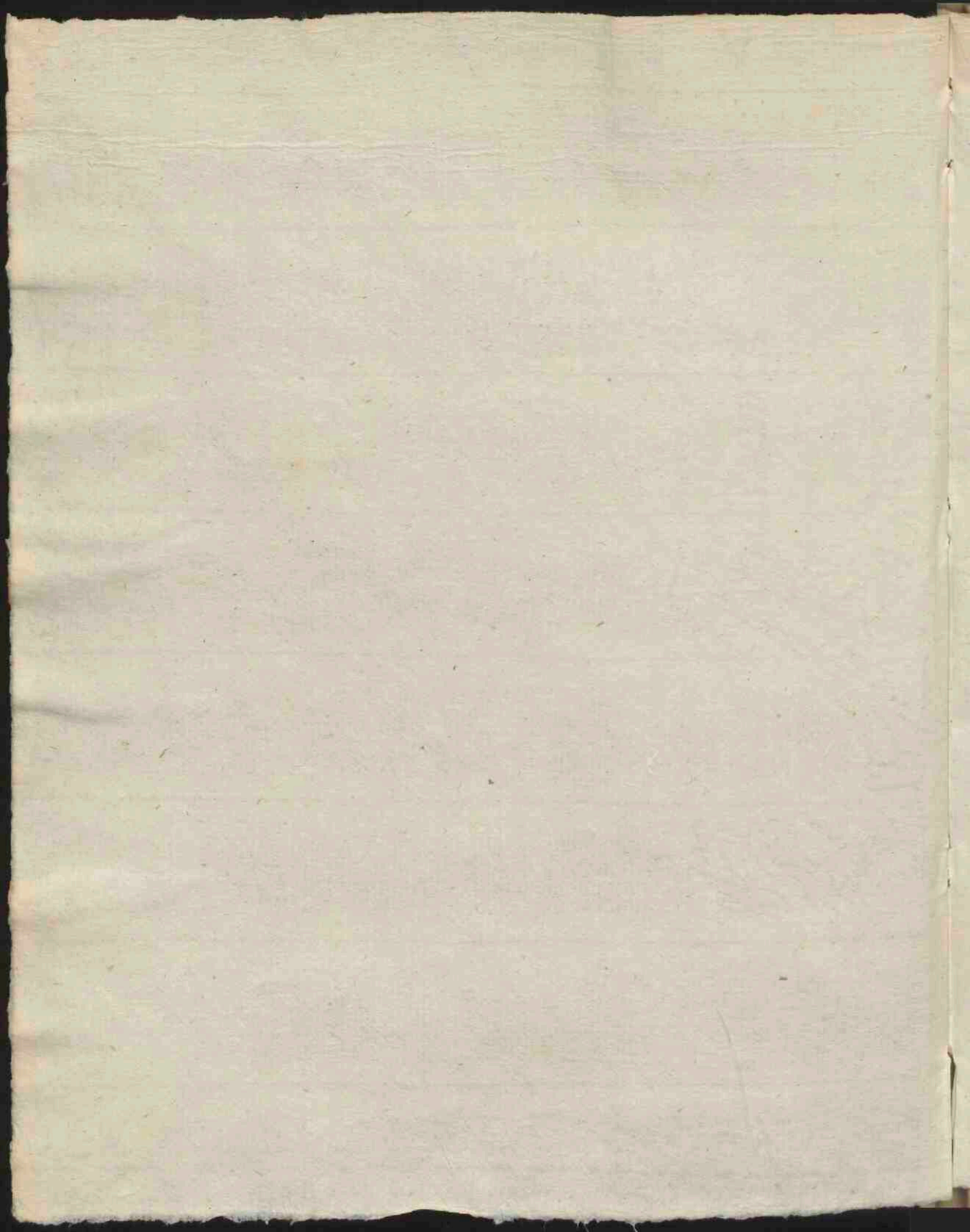
924 (Gr. 21.) Charta. 4°. 186 pp. Saec. XVIII.
Ejusdem Lectiones literariae graeco-latinae ad Corn. Frontonis grammat.
vet. fragmenta.

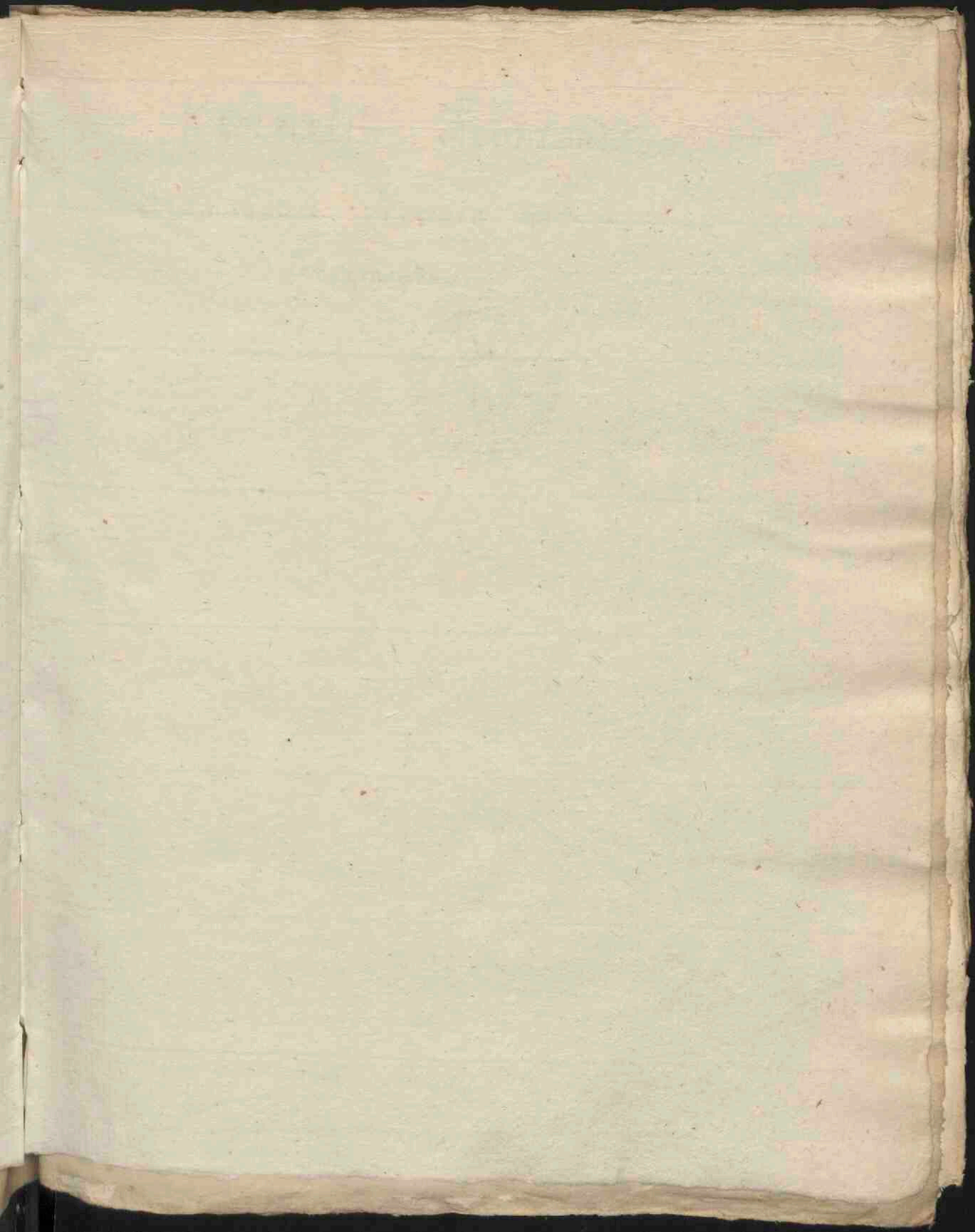
Hs.
1 C 10

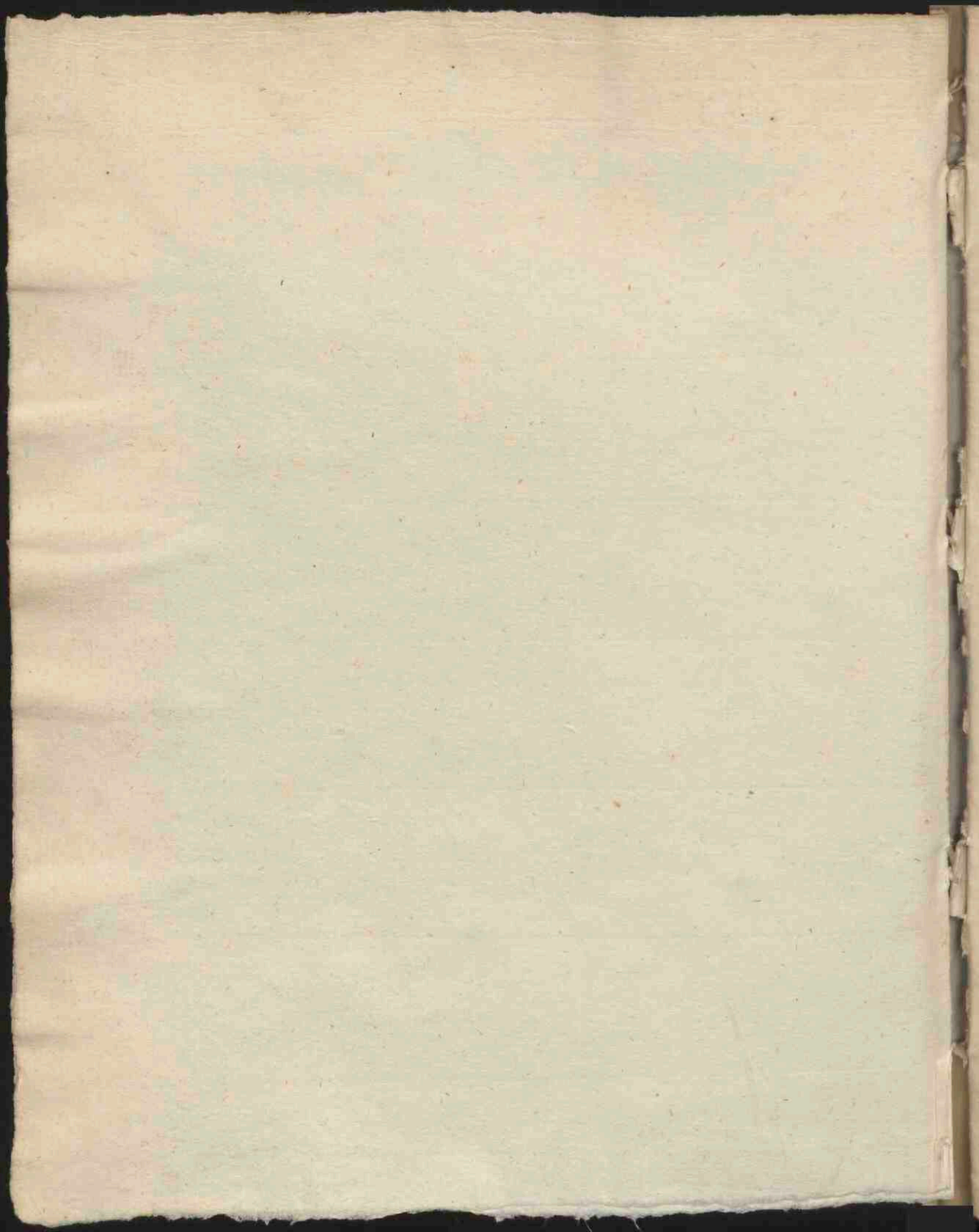
Aevum vetus.
Scriptores graeci.

Nº. 21

Cornelii Frontonis
Grammatici Veteris quae supersunt
Fragmenta.

1840

James M. Smith

1840

Fronto, Μελοπίας. Onom. Vet. Latinis,
magna cui frons erat, cognominabatur quon-
dam, sicut Capito, Dento, Labeo,
Naso

Cicer. N. Deor: 1: 29.

Frontonum cognomine plures citantur
clarissimi viri, non vnices aetatis doctissimi
litteratissimi que homines, quos ordine recensere
longum foret, eorum autem plerosque indicauit
Oruphrius in Fastis

Fronto. Altitudo. Longitudo. Latitudo.
Inspice. et. describere. quae. sunt. in. hinc. inde. parte.
Locus. in. Italia. etc.

Fronto. Altitudo. Longitudo. Latitudo.
Inspice. et. describere. quae. sunt. in. hinc. inde. parte.
Locus. in. Italia. etc.

in Hierosolymorum obsidione sub Tito,
meruisse Frontonem, gravissimus auctor
Josephus Bell: Jud: VI: 4: 9. memoriae
prodidit, eumque e primariis unum fuisse sex duum,
quibus de Templo deliberavit imperator. πρὸς οὓς
Ἰσοκρίων ἢ Ἀιτίκιος, Ἐπαλοῦς δὲ ἦν τῶν ἀπὸ Ἀδριανῶν,
ὁμοίως δὲ οὐκ ἔστιν ἄλλος. cum quibus erat etiam Acternius
Fronto praefectus duarum legionum Alexandinarum.
forte Αιτίκιος, Literius nomen eius fuit, indicio
et Rost

[Faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

Suidae Φρόντων Ξυμβητός Πήλιος μεδονίος
ἐπὶ Σωκράτους τῷ Βασιλείῳ ἐν Πύρρῳ. ἐν δὲ
Ἀθήναις ἀντεπαίδευσε Φιλοσόφῳ τῷ πρώτῳ.
ἢ Ἀφίῳ τῷ Τάδεσσι. ἐτελεύτησε δὲ ἐν Ἀθήναις.
περὶ 5. ἐστὶ μεδονίος ἢ ἀδελφῆς Φροντωνίδος
παῖδα ὄντα Λογίων τὸν Κριτικὸν κληρονόμον
κατέλεπεν. ἔγραψε δὲ δοχρῶς λόγους.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is mirrored and difficult to decipher due to its orientation and fading. It appears to contain several lines of text, possibly a list or a series of entries.

CCXXXV. Olymp: 4.

Fronto, orator infiquis habetur,
qui M. Antoninum Verum, Latinis litteris
eradiuit.

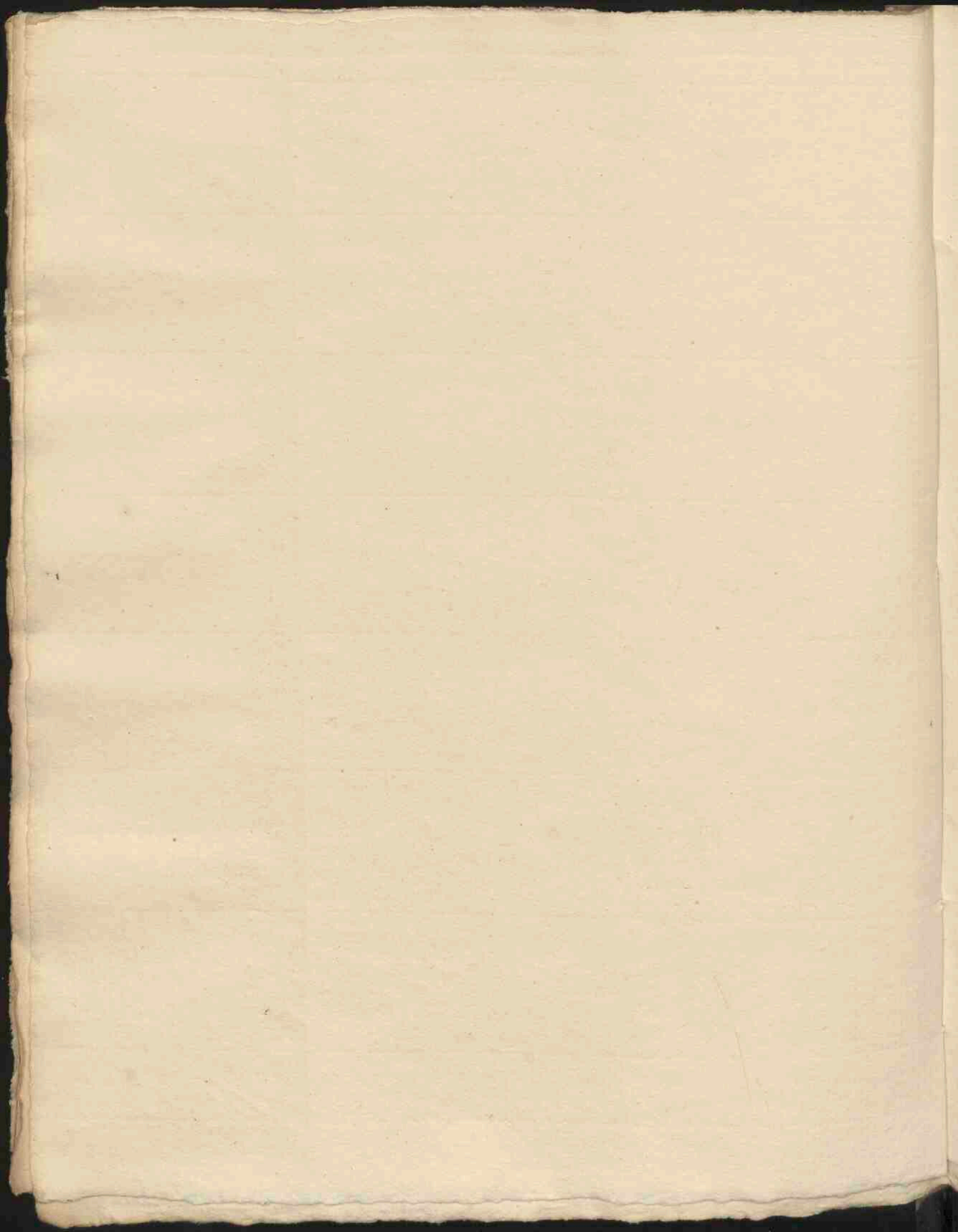
M. Antonin
de se ipso.
I. v. 22.
v. Gataker.

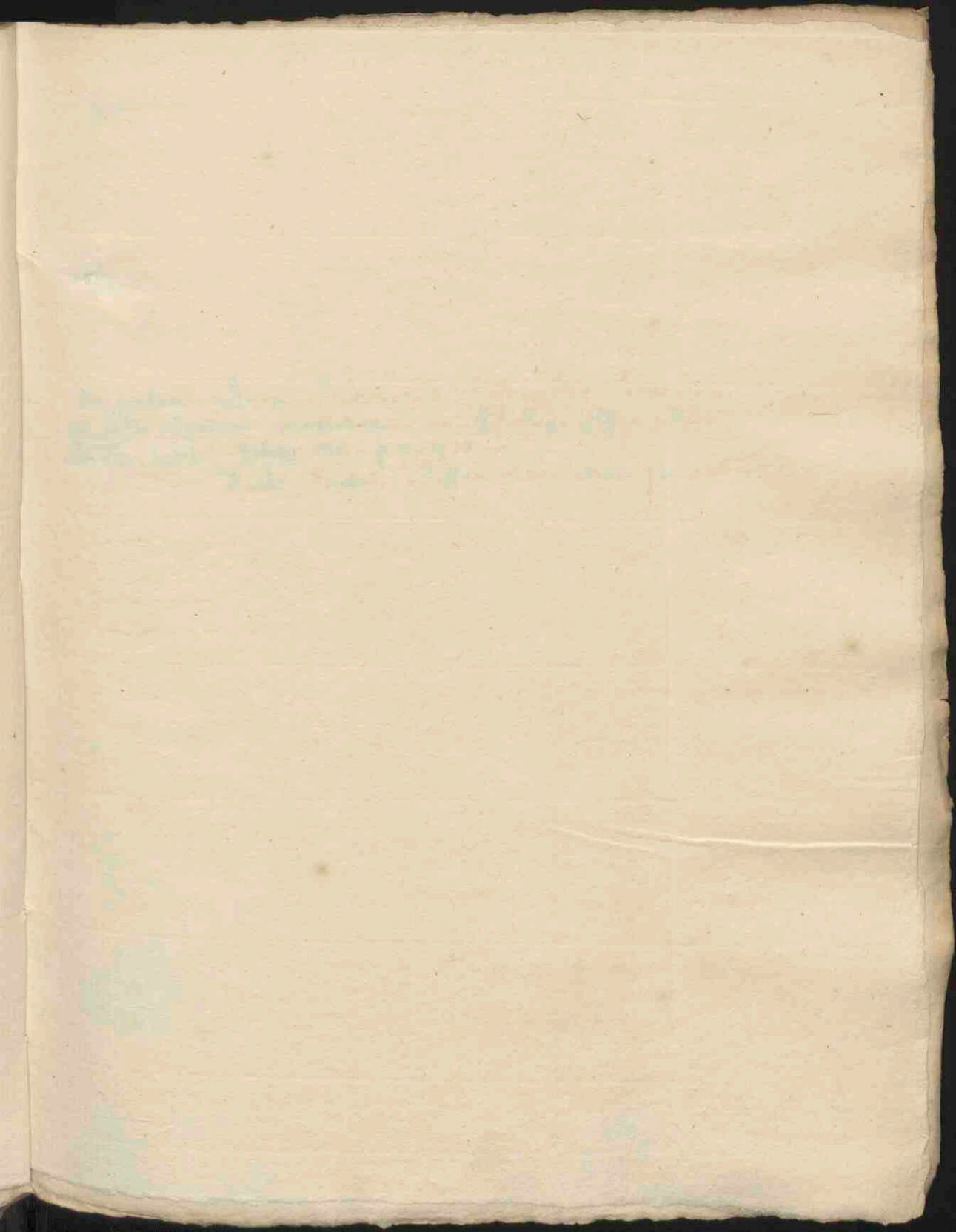

Handwritten text, possibly bleed-through from the reverse side of the page. The text is faint and difficult to decipher but appears to include the name "M. Thompson" and some illegible words.

M. Thompson
at the office
of the
Secretary

~~1789~~

Differentiae

iam pridem Aemi Palemonis Differentiae Sermorum,
ex libro Suetonii prodierunt. in Miscellan: Observ. Nov:
An. d. 1524. Tolosa: VIII. p. m. 977 —

Probi Valerii Differentiae etiam. p. m. 996 —

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is mirrored and difficult to decipher but appears to contain several lines of cursive script.

ad
Cornelii Frontonis

Grammatici Veteris

Fragmenta.

1. Vltio, vindicat factum: Vindicta vel Vindicatio,
futura prohibet. Ideo Mars ultor, non vindex
dicitur.

1. Vltio, ἄλτιος, τυρωγία. in Gloss. Philoxeni. Latinis
dicitur ab antiquo verbo ἄλτιω vel ἄλτιω, Graecis vel
ἄλτιω, vltio, vltio idem significante quod
perdo, cuius inchoativum vltio ex genere de-
ponentium in praeterito perfecto vltio vestigia
verbi antiqui retinet.

2. Vindicta, τυρωγία, πρωστυγία. in Gloss. Philoxeni.
in Onomastico Vetere Lat: Gr. redditur ἄλτιω.
Philoxeni XVIII. Vindico in utraque signifi-
catione invenitur, tam pro laeso, quam contra laedentem
accipiendum: unde vindicta non solum poena, sed etiam
liberatio accipitur. Unde & adversio tam a servitute
in libertatem, quam a libertate in servitium trahi
significat. nam Vindicta dicebatur virgula quaedam,
quam lictor manumittendi capiti servi imponens, eundem
servum in libertatem vindicabat.

3. Vindicatio; Ἐκδίκη. in Glos. Philoxeni. inter-
prete Cicerone de Invent. II: 53. vindicatio est, per quam
vis, & iniuria, & omnino quod obfuturum est, defendendo
aut ulciscendo propulatur. ὀρεκδοξικὸς accipitur de
actione omni, qua vim & iniuriam propulsamus aduer-
sus eos, qui nobis res nostras aut ius in rebus cran-
ptum eunt.

4. Ultor, Τυωγός. in Alphabetico Vetere. Lat. Gr.
reditur. qui punit, vindicat, factum. Ciceroni (de Cla-
ris Orator.) Duo praeterea Consulares, quorum
Publius ille nostrarum iniuriarum ultor, autor salu-
ris.

Livio II: 41. in hanc rebus neglige ultor,
 gravem se ad maiora vindicentem seculabat.

epitheton Martis, qui res Romanas ultus est: huic
Ultori Templum statuit Augustus, auctoribus Suetonio
in V. cap: 29. Ovidio Fast. v. 590 — Vell. Patere. II: 100
ad IV. Id. Maia. A. U. C. 733. & Bis-ultori, velut
Ovidio audit Fast. v. 595.
5. Vindex, Ἐκδικος. in Glos. Philoxeni. qui futura
male facta prohibet.

etiam Vindex speciatim appellabatur, qui, cum cui-
piam esset iniecta manus, ut ad praetorem iudicem
duceretur, eum liberabat & sese pro eo obligabat,
quo minus is, qui pressus erat privata auctoritate,
ab aliquo teneretur.

1. Prada, victos spoliat: Rapina, subito verit. Itaque illa, victoria gaudet: haec petulantia.

2. Prada, Ἀγραπή. in Glos: Philoxeni. etiam Ἀία, Ἀγδασία. in Onomastico Vetere. Varroni de L. Lat. IV.

Prada est ab hostibus capta, quod manu parva, ut parida prada. & Lib. VIII. à pradando dicitur.

Nonio Marcello cap. 5. num: 39. Prada corpora ipsa rerum, quae capiuntur.

proprie dicitur id, quod in venatione capitur. Uitio ad Nemesiani Cyneg. x: 50.

3. Rapina, Ἀγραπή. in Onomastico Vet. Lat-Graco.

Donato ad Terent. in Adelph. III: 3. x. 2. Raptio autem ad personam refertur, Rapina ad rem, Raptus ad stuprum, si volumus proprie loqui.

nimirum raperere Latinis festinationem infert, & raptim auferre, vel cum impetu quodam aut violentia.

3. Prædator, Ἀποφραγῶσος. victoria gaudet. Onom: Vet

4. haec petulantia.

3. Victoria, Νικη. in Glos. Philoxeni. plenissimam
deuotionem dicit, ut hostis non amplius habeat pa-
ciscedi potestatem; natura insolens et superba, et
cruenta est.

quondam Victoria Dea pingebatur pinnata et aligta,
e caelo deuolans ad eos, quos, suis successibus, coro-
na et palma ornare uellet, praecipit.

4. Petulantia, Ανανδία, Προνέλεια. in Glos. Philoxeni
Nonio Marcello cap. 1. num. 89. dicta est a petendo.
cap. 2. num. 712. pro improbitate, lasciuia, licentia
cum iniuria, obscenitate et impudentia,

modestias et
pudori contraria. Cicer. Catilin. II. c. 33. ex hac parte
pudor pugnat, illius petulantia.
eaque linguae procacitas, dictorumque effrenis
et efusa acerbis dictis et conuiciis profundendi
libido unde petulans de eo, qui proteruo impetu alium
ludit, effrenatus ad vitia. Testo Petulantes & Se-
tulis, etiam appellantur, qui proteruo impetu, & crebra
petunt laedendi alterius gratia. bonumque homi-
nem lingua consectantur petulantissima, et
contumelia, quae petulantius iactatur.

1. Cur, simpliciter percontatur: Quare, causam rationemque desiderat.

1. Cur, Διά τί. in Glos. Philoxeni. Cur. τίος ἔνεα.
Onom. Vet.

eleganter ponitur hoc interrogandi adverbium, ubi
praecesserit vocabulum causa, aut simile, ratio, ar-
gumentum.

2. Quare, Διὰ τί, Διότι. in Glos. Philoxeni. quae de re,
quam ob rem.

Vide Horat. Turbellinum de Particulis L. Lat. cap. 102.

Sed quare numeri sit singularis, tamen pluralis sub,
inquitur. Cor. Nepos in V. Caton. c. 2. et multas res,
novas in edictum addidit, quare luxuria reprimetur,
quae iam tum incipiebat pullulare.

1. Qui deliquit, non fecit quod facere debuit:
 2. Qui peccavit, hoc fecit, sed parum recte.

1. Delinquere Ἀναγλάρειν. in Glos. Philoxeni. & Deliquit, Ἠνάγλεν. Festo Delinquere, est praetermittere, quod non oportet praeteriri. Hinc deliquia & delicta. Deliquum, Πλάισμα. Delictum, Πλάσμα, Ἀπέδμνα, Ἀπέδμνα, Πλάισμα. Glos. Philox. inter Delictum et Peccatum hoc interest, quod delinquimus, cum iussa salubria non implemus, peccamus, cum quae iubentur, non agi praesumimus. in Excerpt. Different: Bongarsii.

2. Peccat, Ἀναγλάρειν. in Glos. Philoxeni. peccat in re, erga vel in aliquem.

Vide Phil. Sarei Lexicon Crit. in Peccare.
Becco, Ἀναγλάρειν. Onom. Vet.

Peccare fricte dicebatur fortari.

1. Remedium, ne periditemur datur; Medicamentum,
ad subita pericula aptatur. Atque ita remedium
sub moret imminencia, medicamentum sanas non
sanat.

1. Remedium, Ἰάμα, Ἀντιφάρακον, Βοήθημα,
Ἐξαπεία. in Gloss. Philoxeni. quaerere remedium
ad aliquam rem. malo remedium inuenire dicitur,
quod efficax, praesens, salutare remedium sibi com,
parat. remedio acioribus saluti suae subuenire.
et quae eiusmodi formulae in elegantioribus ponuntur.

Remedium, Ἰάμα, Ἀντιφάρακον. Onom. Ver.

2. Medicamentum, Φάρακον, Ἰάσμα, in Gloss.
Philoxeni. est quo homines, vel animalia cetera
curantur. Nonio Marc. cap. 4. n. 297. medicamentum
rursus venenum, ut Graece Φάρακον: vel producta
eius verbi prima syllaba, quod apud Medos venefici
sunt plurimi. secundum Virgilium Georg. II. v. 426.
Medea fert tristes succos, tardumque saporem,
Felixis mali, quo non praesentius ullum —

ita quod de Hannibale Corn. Nepos in v. c. 32.
venenum sumit. Varro propi Ἐξαπεία bibit medi,
caamentum scripsit. sede Nonii Marc. c. 4. n. 297.

Section: Literar: Gr: Lat.

1. Flumen, idem fluit & manet: 2. Fluvius tem,
poribus siccatur.

1. Flumen, Fluvius, Πόταμος. in Oronastico Vetera.

Varroni de Ling: Lat. IV. Flumen quod fluit con-

tinuè. sic Nilus flumen dicitur Phaedro I: 25.

in Excerpt. Differ. Dongarfii. inter Flumen et

Fluuium, Artem et Torrentem hoc interest, quod

Flumen a fluere dicitur. Fluuius a temporali

aqua est. Artem ab ambitu cognominatur.

Torrentis qui hieme intumescit et imbribus niui-

busque completur.

2. Fluvius quod fluit Varroni de L.L. IV.

subauditur alveus.

Isidoro Origin: III: 21. Fluuius est perennis

aquarum decursus, a fluendo perpetim dicitur.

Proprie autem Flumen, ipsa aqua, Fluuius

curfus aquae. Fluvius autem flumen quam

fluuius, id est prior aqua, quam decursus.

¹. Corinthium civem dicimus, ². Corinthiacum vas,

³. Corinthiensem fontem.

1. Corinthus, Κορινθος Stephano πόδις ἔσω τῷ Ἰσθμῷ
τῆς Πελοποννήσου. . . . οἱ ποδῆλαι Κορινθίου.
sic Corinthium civem Latini dicunt.

Plauto Aulul: III: 6. p. 23. Corinthiensis.

2. Corinthiacum vas

vasa Corinthiaca pretiosa quondam habita legimus.

Plin. N. H. XXXIV: 2.

Lectio: Literar: Gr. Lat.

1. Picenum vas dicimus: 2. Picentem vero hominem1. Italiae regio trans montem Apenninum, et inde ad mare, extensa dicebatur Picenum2. Picentem Grammaticus hominem, civem Piceni in provincia, voluit, sic Floro 1:19. Domiti ergo Picentes, & caput gentis Afulum; Sempronio duce:

1. Rosceum, per se: 2. Rosaceum, mixtum.

1. Rosceus & Rosaceus, Podicos, in Onomastico Vetere.
 Latinis, Frontone nostro iudice, distinguitur. Rosceum,
 quod per se. rubor roseus Ouidio Amor: III: 3. 8. 5.
genae roseae Virg: Aen: XII. 7. 606. rosarum vinum
rubet ac rosa Miletia. Spido: Orig: XIX: 3. rosea
dea, aurore. Ouid: de Art: Amandi III. 7. 84.
panno roseo cooperire. Sallad: 1: 35. colore fulgent
roseo. Plin: N. H. XIV: 1.

2. Rosaceum, mixtum, v. gr. oleum rosaceum, ex
rosis confectum. Plin: N. H. XX: 3.
vinquentum rosaceum. Isidor: Orig: IV: 12.
corona rosacea. Plin: N. H. XXI: 3.

Lectio: Literar: Gr: Lat.

¹ Fufco album opponitur: ² Nigro candidum.1. Fufcus, Μελαγχεος. lege Μελαγχεος. in Glos.Philoxeni. emendante S. Vulcano. Μελαγχεος.Fufcus, Cerulus. in Glos: Cyrilli.2. Niger, Μελας. in Vet. Onomastico.

Qui ¹ pugnat, resistit: qui ² oppugnat, obsessor est:
 qui ³ impugnat, per omnia inimicus est. Itaque
pugnat exercitus: oppugnantur vel castra vel urbes;
impugnantur inimici.

1. Pugno, as, μάχομαι. in Vet: Onomastico. a pugnis,
 dicitur pugna, inde pugnare, cum hoste, in hostem
 vel contra aliquem. A. Gell. N. d. VII: 2. inter se.
pugnis contendere proprie
pugnare autem est pugnam ciere, committere cominus
 quando pugnatur armis. Virgil: Aen: VII: v: 555.
 iuncta sunt adpugnare, compugnare, depugnare
expugnare, repugnare.
2. Oppugnat, ὀπποῦμαι. in Dios: Philoxeni, obsessor
urbem, oppidum. obsidere, oppugnare, et benefactare
urbem iniquatur.

propugnat pugnando resistit

3. impugnat adversatur.

expugnat pugnando capit urbem, aedem, castra.
 dictis et factis alicui repugnat et resistit
 aliquis
depugnat una pugna unoque proelio qui de tota
 re totoque bello decernit.

Section: Literar: Gr: Lat.

1. Album, natura: 2. Candidum, cura fit.

1. Album, λευκόν, λεύκωμα. in Glos: Philoxeni

Fusco album opponitur: Nigro candidum. ^{supra}

2. Candidus, καθαρός. in Glos. Philoxeni.

In Excerptis Bongarsianis legitur. Inter album
& candidum hoc interest, quod album naturale
est, candidum cura facit.

Candidus homo probus, qui non aliud clausum
pectore gerit, quam quod ore exprimit. et Can-
dor animi probitas. Latinis demum Ovidii
aetate et usu inualuit, iudicio Cicronis. ^{lib.}
III. Trist. Eleg. 6. v. 7. IV. 5. v. 3. Verburarum ^{lib.}
II. v. 572.

1. Decus, honoris: 2. Decor, forma: 3. Decorum, actionis.

1. Decus, Τύχη. in Gram. Vet. in Glos. Philoxeni
Δεως, Δόξα, Κόσμος, Εὐπρέπεια, Πρεσβή.

2. Decor, Εὐπρέπεια. in Glos. Philoxeni. de forma.
Quantum decoris corpore & vultu geris! Phaedro. 1: 10.

3. Decorum, Κεκοσμημένον. in Glos. Philoxeni.

1. Pompeii porticus, si possidet: 2. Pompeia, si publicavit: 3. Pompeiana, si in alterius dominationem venit.

1. Pompeii porticus, clarissima fuit prope eius Theatrum à tergo scenae theatri, cuius curva pars campum Flora attigebat, centum columnis sustentata, ἑκατόστων, cingebatur platano, loci pulchritudinem augebat in aestate frigus, fontis structura & aquarum copia. laudatur Propertio
ll. 23. v. 45— Vide Plinium Nat: Hist: xxxv. 9: 10: 11:

2. Pompeia, si publicavit.

3. Pompeiana, si in alterius dominationem venit. Vitruvius V. 9. " Post scenam porticus sunt constituenda, uti cum imbrebres repentini ludos interpellaverint, habeat populus quo se recipiat ex theatro; choriagiaeque laxamentum habeant ad chorum parandum, uti sunt porticus Pompeiana.

1. Satiatus, ventris: 2. Saturatus, animi.

1.

Phaedrus III:7. & 14. de cane domestico.

Et otiosum largo satiari cibo?

max. N. 24. Sic sine labore venter impletur meus.

Sic satiari supra modum & abundantiam.

2. Saturatus.

mens faturata bonarum cogitationum, epulis
Cicer. Divinat: 1: 29.

1. Obiurgat, eum cuius habet potestatem: 2. Monet propter benevolentiam: 3. Admonet, ut comm. firmet memoriam: 4. Submonet, ut possit ordinatè pronuntiare. Igitur in obiurgante potestas, in monente benevolentia, in admonente memoria, in submonente officium.
1. Obiurgo, Επιτιμῶ. in Vet. Onomastio. verbis vel verberibus eum, cuius habeo potestatem.

Pareus in Lexico Critico, videatur in Obiurgare. Obiurgatio post turpe factum castigatio. Monitio vero est ante commissum. Paulo Diacono Epitoma, tori Festi.

2. Monet, Ἰσχυροῦ, Προμνησκει. in Glos. Philoxen observatur Pareo in Lexico, quod monere velit memorem facere & quasi memoriam suggerere, propter benevolentiam.

ad Corn: Frontonis Fragmenta.
etiam monere consilio, hortari impulsu. explicat Do-
natus ad Terent: Aec. 1: 1. v. 7.

3. Admones, Παγαίνεω. in Vet: Onomastio.

4. Submonet

Terentio Luxuch: III. 5. v. 22. Submonuit interprete
Donato, leviter monuit & recte.

1. Antiquum est, quod excescit patrum memoriam:
 2. Vetus, annorum multorum fertit utilitatem.
 3. Vinum, hoc melius est, quò fit vetustius.

1. Antiquum & Vetus quandoque coniungit Plautus indicante Pareo, & potest eadem res, (inter, prete Taubmanno ad Plaut. Mostell: III: 2.) esse antiqua; quia à maioribus accepta: & vetus, quod à nobis, vel ab aliis, nostra etate olim usurpata fit.

2. Vetus
 antiquis Veter

3. Vinum hoc melius est, quò fit vetustius.

elegans Sed prolixior est locus ubi de Falerno vino
 peres Ciceronem Orat. cap. 85.

1ª Sartrix, qua farcit: 2ª Sarcinatrix, qua farinas
servat.

1. Emendante Vulgaris legeres Sartrix, sed in editis
Philoxeni Glosfis habetur. Sarcinatrix, Ἰνρίτρα.

2. Sarcinatrix, Πάρησ. in Vet: Onomastice.

Lectio: Literar:

Gr. Lat.

1. Videmus natura, 2. Spectamus voluntate, 3. Intuemur
 cura, 4. Aspicimus ex improvise, 5. Animadvertimus
 animo, 6. cernimus oculis.

d. Video, à visu: quinque enim sensuum maximus
 est in oculis. Nam cum sensus est nullus, quod
 abest mille passus, sentire possit, oculorum sensus
 usque ad stellas pervenit. Varroni de L. Lat:
 v.

2. Spectamus voluntate. Specto, as, θεάομαι, Ἀπορίω.
 in Vet: Onomastico.

3. Intuemur cura, Intueor, σκοπέω. in Onomastico.

4. Aspicimus ex improvise, Aspicio, Ἐμβλέπω. in
Vet. Onomastico.

5. Animadvertimus animo, Animadverto, Ἀισθάνομαι.
in Vet. Onomastico.

6. Cernimus oculis, Cerno, Βλέπω. in Onom. Vetere.

¹ Ostentum, quod prater consuetudinem offertur, ut puta si vin deatur terra ardere, vel eolum, vel mare: ² Portentum, quod poro & diutius manet: ³ Monstrum est contra naturam; ut est ⁴ Minotaurus: ⁵ Prodigium, quod mores faciunt, per quod detrimentum expectatur. Itaque qui prodigia faciunt prodigi vocantur. In Ostento raritas admirationem facit, in monstro, rectus ordo natura vertitur. in portento, differ tur eventus. in prodigio, detrimentum significatur.

1. Ostentum, Πάρασκευα, Διοσχευία. in Glos. Philoxeni. in Enomast. Vet. Ostentum, Τέρας. Signa sunt, quae adscribantur illa Nonii Marcelli cap. 5. num. 31. & Monstra & Ostenta similiter intelliguntur, quod imminetia monstrant ostendant. Omen vero notum est mentis, & vocis. unde sacrificantibus dicitur, bona omnia habete, id est, ut cum constantes & mente recte velint, & bona oribus proferant Portentum non solum quod portenciat; sed etiam quod iam apporet, & faciat ex his significationibus, quae in auspiciis & auguriis, & extispiciis ostenduntur. Prodigium autem semper pessimum est, dictum quasi poro ad eundem. Virg. Aeneid. lib. III. (x. 365.)

" Sola novum, dictaque nefas, Harpigia Celano
" Prodigium carit, & tristes denunciat iras,
eiusdem Nonii sunt. c. c. num. 54. " Monstra, & Prodigia
" & Portenta hoc distant: quod sunt Monstra, & Ostenta, mo
" nita deorum. Virg. lib. III. (x. 59.)

" Monstra delum refero, - - - - - primumque parentem
" Prodigia, deorum mina, vel ira. Idem libro tertio: (x. 365.)
" Sola novum, dictaque nefas Harpigia Celano
" Prodigium carit, - - - - -
" et libro sexto: (x. 364.)
" Prodigius acti coelestibus, ossa piabunt.

" Portenta

" Portenta, ostenta, quae aliquid imminere significant.

" Lucl. lib. xxv. Nisi portenta, arquesque volucres, ac

" pinnatos scribitis. Nunc sufficiunt haec citata, quae
conferenda ubi forent, redeamus in viam. Festo, vel eius

Epitomatori observatur. Ostentum, ostentatum. certe Festo,
quamvis insigni defectu textus labores in Editis. "Ostentum,

" non solum pro portento poni solere, sed etiam participialiter..

" . . . testimonio est Sacurius in Medo. . . . atque

" eorum in ipso tempore ostentum senem. & Attius in Dacchis.

" praefens praefo irridetis nobis . . . . stipe ultro

" ostentum obtulit. Ostentum, quo nunc utimur interdum

" prodigii vice, quin participialiter quoque dici solitum sit,

" non dubium. facit etiam C. Gracchus de Legibus à

" se promulgatis. cum ait: quod unum nobis in ostentum,

" ipsis in usum asportatur.

Proinde Frontoni nostro bene ostentum explicatur, quod praeter
consuetudinem offertur, certe in ostento raritas admirationem
facit, velut si videatur terra ardere,

coelum ardere, visum,

mare ardere, quod plane alienum.

Sed tamen in ostento, quod ardere licet, quondam attende,
batur portentum quid, unde explicetur phrasia illa procurare
ostentum, Phaedro. III. 3. sacrum facere ad expiandas miras
portenti, interprete Frontonio. Vide Dispositum in Collectaneis.

2. Potentum, Τέρας, in Glos. Philoxeni. ius qua ex Nonio
Marcello apposta addantur illa Festi. quo auctore defini-
 mus. " Portenta, existimantur quidam grana esse, ostenta
 " bona, alii portenta quidam bona, ostenta quidam tristia ap-
 " pellari. portenta, qua quid poro tendatur, indicent. ostenta
 " qua tantummodo ostendant. monstra, precipiant quoque res
 " media. & Paulo Diacono eius epitomatori, Portenta res
 " fieri dicuntur, cum solita corpora raro se ostendunt, ut cometae
 " turbines, barathra, fereno caelo facta tonitrua. unde Porten-
 " ta dicuntur Nonio Marcello cap. 4. num. 383. qua ali-
 " quid portendunt, ut saepe. Portenta, inania quaedam &
 " irridenda. Lic. Tusc. lib. 1. Aut quid negotium est haec
 " poetarum, & pictorum portenta convincere.

Vide de portentis. Isidorum Orig. xii: 3.

3. Monstrum, Τέρας, Σημεῖον, Παράδειγμα. in Glos. Phi-
 loxeni. Festo, " Monstrum, ut Filius Stilo interpretatur
 " a monendo dictum est, velut monestrum. Item Sinnius Can-
 " pito, quod monstret futurum, & moneat voluntatem deo-
 " rum. quod etiam Prodigium, velut praedictum & quasi
 " praedictum, quod praedicat eadem, & portentum, quod poro
 " tendat, & significet. inde dici apparet id quartum, quod
 " mibi

- " mihi visum est adiciendum, praesertim cum ex eadem
- " significatione pendeat, & in promptu sit omnibus, id est ostentum,
- " quod item ab ostendendo dictum est. Monstra dicuntur
- " naturae modum egredientia, ut serpens cum pedibus, avis
- " cum quatuor alis, homo duobus capitibus, iecur cum distabit
- " in coquendo.

4. Minotaurus Μινώταυρος Πασίφαιος υἱός. Helicchio.
 quem fingunt, ac Virgilius in Aiadna
Dextera parte virum, dextera parte bovem.
 explicavit Virgilius Aeneid: VI. N. 24. —

5. Prodigium, Φάρλασσα, Τέρας, Διός σφεῖρον. in Glos.
Philoxeni. Prodigia Festo quod prodicunt future: permu-
tatione & litera: nam quae nunc C appellatur, ab
antiquis & vocabatur. Unde Prodigiatores hinc haruspices
prodigiorum interpretes. Nimirum in Edictis Septi legebatur
prodicunt, sed malim prodicunt, enim prodicere in publicis
 & sacris usitatum verbum, quod mihi gratulor, observatum
Phil. Pareo

Lectio: Literar:
Phil: Pareo in Ind. Critico.

Gr. Lat.

6. Prodiqi vocantur Cornelio Frontoni nostro, qui pro-
diqi faciunt. an non in eo laboret debito.

1. Turbam angustus locus facit: 2. Frequentiam, multi-
tudo.

1. Turba, ὄχλος κὶ τάραχος. in Glosf. Philoxeni.
Sane turba proprie est multitudo in angusto loco. Phaedro
I:10. Fabritia III:10.

- obiter ex Nonio Marcello cap: 12. num. 26. fiat.
- " Turbam & Turbas, diverfam volunt habere significationem,
" ut fit turba populi conventus, turba, turbationes. Nos
" contra lectum invenimus & indiscrete positum, & pro
" turbis turbam. Acc. Atthamante: Ah dubito, ah quid agis?
" cave ne in turbam te implices. Idem Strasias ais, vel
" Trophao: non vides, Quantam turbam, quantoque fluctus
" concites? Turpil. Trasibileone: Nemo unquam vidit ebrium
" ire interdum, Neque turbam facere, neque fores exurere?
" Terent. Eunuch: Ne quam ille hodie infanus turbam
" faciat, aut vim Thaidi. M. Tul. de Senectute: Cum in
" illud divinorum animorum concilium, coetumque pro-
" ficifear, cumque ex hac turba, & colluvione discedam.
" Plaut. Aulul. Pedes intro, ne quid hic turba fiat!
" Cecilius Umbris: Mirum adeo, nisi frater domi ebrius
" turbam aliquam dedit.

2. Frequentia Grammatico multitudo & serie. In Excerptis
 e Vett. Glos. Frequentia, Ποσωνολογία.

Vide Phil. Pseum in Indice Critico.

Qui¹ putant, omni genere errant: qui² suspiciantur,
aliquo modo prouident.

1. Puto, Πύω, Νομίζω. Putat, Δουτέ, Κηδεύω,
Φείδω. in Glos. Philoxeni. Elegans Nonius Marcellus
cap. 4. num. 82. nunc legatur. "Putare, colligere,
" conferre. Plautus Aulularia: Cur putatur ratio cum
" argentario?

" Putare, dicitur purgare, rarefacere. Virgilius Geor. lib. 2.

" Fingitque putando. In Onomast. Vet. Puto, Κηδεύω.

Festo, "Putus antiqui dicebant pro puto. unde putata
" vites & arbores, quod decidis impedimentis remanent.

" putas. aurum quoque putatum dici solet id est,

" expurgatum. & ratio putata id est, pura facta.

" Putare, aptare. Titin. Fullon. Dare pensam laram, qui

" non reddet temporis Putatum recte, facite ut multetur

" malo.

" Putare, animo disputare. Vir. Aeneid. lib. 6.

" Multa putans, fortemque animo miseratus iniquam.

" Ennius Thyeste: Ibi quid agat, seum cogitat, parat, putat.

" Caecil. Exule: Non haec putas, non haec in corde ver,
" fantur tibi?

"fantur tibi? Plautus Amphitryone. Quo id, malium
 "pacto potest? nam. mecum argumentis puta.

"Putare, & fimare. Terentius Andria: Recte putas.
 "M. Tullius Epistolis ad Casarem li. 2. Quos sapientes
 "homines, boni putant. Lucil. lib. xxxix. Serge amabo,
 "ac, si potes, face dignam me ut vobis putem.

Sane putare Veteribus proprie significabat, vacantia
 ex quacunque re & non necessaria, aut etiam non obsequia
 & aliena auferre, excidere. Sic putari arbores ac
 vites dicuntur, ut monet Nicolaus Perottus in Comm.
Ling: Lat. p. m. 69. Edit. Aldina. & non indigemus
 exemplis. Observatur Grammatico nostro, quod atten-
 damus. Putare, omni genere errare. Donato
 ad illa Terentii in Andria 1: 1. v. 86.

"Hæc ego putabam esse omnia humani ingenii,
 "Putare est eius, qui simplicitate pectoris aberravit.

plura dabunt Phil. Pareus in Ind. Critico.

2. Supplicantur qui aliquo modo praevident. interprete
nostro Frontone. in Gloss. Philoxeni. Supplicari, Ἰκονλευν.

1. Frater, aut ex alia matre, aut ex alio patre potest esse. 2. Germanus, ex iisdem parentibus fit necesse est.

1. Frater, Ἀδελφός. Frater Ἀδελφός. οἱ ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἀδελφός καὶ πατήρ. Ἀδελφός γὰρ ἢ μήτρα ἀπέλας. Helichius interprete. Festo Frater à Frasco dictus est Phyllog, vel quod fit ferre alter. in editis vitiose Phyllog corrigere Phyllog vel Phallog. Helichius Phallogas explicat eos τῶν αὐτοῦ μετέφορος Phallogas, sicut Severus & Phyllog ἀδελφός. Omnino Latinis frater à Frasco Phyllog, si quid suo. Caterum S. Nigidius, homo quamvis impense doctus, non minus argute subtilique. ἐπιμύ interpretatur frateris vocabulum. Frater inquit est dictus quasi ferre alter. iudice A. Sallio Noct. Attic. XIII: 20. ubi Gronovius fratres probabiliter dictos epi, namer, quia per illos fragitur, vel frangitur, & in duos vel plura dividitur genus. Nolim de eo disceptare. Latinis Frater dicitur qui ex alia matre vel ex alio patre natus

2. Germanus, Γερμανός, Ἀδελφός. Germani, Ἀδελφός, Γερμανός in Ilos. Philoxeni. & in Onomast: Vet. Germani Γερμανός. ex iisdem parentibus fit necesse est. interprete Grammatico nostro. Festo, Germanus est, quod ex arborum furculis nascitur, unde & Germani, quasi eadem stirpe geniti. etiam Isidoro Orig: IX: 6. Germani de eadem genitrice manantes. Nimirum germanus quidem frater ex iisdem parentibus, sed & de ὀνομαζέτω sed diversa matre nato & vicissim de ὀνομαζέτω intelligitur alio quando, quod observamus ex sensu & connexionione.

1. Sermo, omnium gentium est: 2. Loquela, cuiusque gentis dialectus propria.

1. Sermo, λόγος, ὀμιλία. in Gnomast. Vetere. Isidoro Orig: VI: 8.

" Sermo autem dicitur, quia inter utrumque fertur. Unde &

" in Virgilio,

Multa inter se longo sermone

" ferebant.

2. Loquela, ἁδία. in Gnomast. Vetere. cuiusque gentis dialectus propria. Graecis sane ἁδία. Matth: xxvi: 70. Marc: xiv: 70. quamvis non ubique, hinc Varroni de L. Lat. V. observatum adferberem. quidam Loquelam dixerunt, verbum quod in loquendo efferimus.

^{1.} Comes, iter facit: ^{2.} Assecta, sequitur potentiorum: ^{3.} Sodalis adolescentia nomen est: ^{4.} Clientis, implorat opem & fidem. Ita Comes titulus, assecta officiosus, Sodalis amicus, clientis submissus.

^{1.} Comes, Συνοδοστος. in Glos: Philoxeni. in Onomast:
 Vet: ἀξιόστος.

^{2.} Assecta, Ἀσέστος. in Onomast. Vetere. Sequitur potentiorum. unde assectas ab eo, quod asunt, & omnibus iussis dominorum praesto sunt, esse vocitatos. Suspicabatur Nonius Marcellus cap: 1. num: 280.

^{3.} Sodalis, Σύσσιλος. in Onomast. Vetere. Fortè hic titulus exiit Glosis Philoxeni. Socrus, Πενδερός. Οὐσίππος restituendus. Socrus, Πενδερός. Deinde, Sodalis, Οὐσίππος de quo monet. Sonar. Vulcanius. Sodales dicti, quos una sederent, & esent: vel quod ex suo dapibus vesci soliti sint: vel quod inter se invicem suaderent, quod utile esset. Paulo Diacono Festi Epitomatori. Nonio Marcello cap. 2. num. 802. Sodales, socii. Cicero de Orat. Lib. II. Quod tamen eum defendere, qui mihi sodalis esset.

4. Clens, Πελάλης. in Onomast. Vetere. Obiter fias.
Atelichis quod sint. Πελάλης. διὰ τὴν ἀναγκάσιον τροφὴν
 μετὰ δασύωντες, δαίριες μισοδαμοί. ἀπὸ τῶ πέλας,
 ἢ δριμύτατα. iuxta emendatam lectionem. Clens, qui &
Clenta quondam.

Lectio: Literar.

1. Causa, docet factum: 2. Ratio, solvit obscura.
1. Causa, Αἰτία, Πρόφασις, Dinn. in Glos. Philox. causam defendit causidicus, dum excusat factum, cuius causa litigatur, quod alter accusat, et sic causa facti excusatio

Causa et Res saepe iunguntur, quae ita differunt, ut Totum et Pars. nam res totum negotium significat; causa vero negotii pars est, quae praecipue agitur.

2. Ratio, Λόγος, Αναλογία, Ἐπίστος. Glos. Philox.

1. Nomen, proprium indicat: 2. Vocabulum, diffundit significationem.

1. Nomen, ὄνομα. in Onomast: Vetere. dictum est Festo, quasi novimen, quod notitiam facit. Nonio Marcello cap. 4. num: 324. est proprium vocabulum singulorum.

2. Vocabulum, προσήγορα. in Glossis Philoxeni. λέξις.
in Vetere Onomastico.

Lectio: Literar:

1. Horret corpus: 2. Trepidat motus animi.

1. Horruit, Ἐφείδεν, Ἐφάβηται in Glossis Philoxeni

2. Trepidare, Τρέψω, Ἀγωνάω, Φοβέσθαι in Gloss. Philoxeni. sic & Trepido, Ἀγωνίω, Δειδιώ, Πέλομαι, Πέλομαι ἵπποβοοι, Vulcano ἰπὸ δαυ.

1. Querimus disciplinam: Inquirimus, de quo dubi-
tamus: Desideramus vel quod diligimus, vel
quod amamus.

1. Quero, Προζηω, Ζητω. in Glos. Philoxeni.

2. Inquiro, Ἐξετάζω. in Vet. Onomastico.

3. Desiderat, Ἐπιζητέω. in Glos. Philoxeni, & Desiderant,
Ἐπιδοῦναι. etiam in Onom. Vet. Desidero, Ἐπιποδέω.

Lectio: Literar:

1. Temerarius, qui sine respectu salutis obicit se
periculis: 2. Audax, sine ratione impetum facit:
Ergo audax non providet, temerarius non timet.

1. Temerarius, Τολμηρός, Τίποκινδυρος. in Glos. Philoxeni.
Temerarius, Παράβολος. in Onom. Vetere.

2. Audax, Θραύς, Τολμηρός. in Glos. Philoxeni.

1. Longum proverbium est, itaque verbum illi op.
ponitur: 2. Longinquum itineris est.

4.

Lectio: Literar:

1. Felix, ita natus est: 2. Fortunatus, cum opibus
nomen accipit. Itaque felix, natura bono fructu
Fortunatus, commodo temporis.

1. Felix, an à Græco Εὐχῆς Helychio etiam uos, κα-
λός. & inter alia? Veteribus à Ferendo derivabatur, sic
Festo interprete. Felices, arbores lato dixit, quæ fru-
ctum ferunt, infelices, quæ non ferunt.

2. Fortunatus, Ευτυχῆς. in Vet. Onomastico

enim Fortunare est prosperare & omnibus bonis augere.
Nonio Marcello cap. 2. num. 313.

1. Festas, est pars anni: Astus, calor temporis.
Festus, à nimio calore nomen accipit: Festas,
nomen non amittit, etiam si temperata est.
2. Astus, ἄστος, ἄστια. in Glos. Philoxeni. Tempus anni
tertium Varoni de Ling. Lat. v. ab astu Festas
dicitur. Nisi forte à Γρασο ἄστος dicitur.
3. Astus, ἄστος, ἄστια. in Onomastico Vet. enim Nonio
Marcello cap. 4. num: 40. explicatur. Astus, Solis
& a fivi temporis flagrantia. in illis Virgilio Georg. III.
Astibus in mediis umbrosam exquirere vallem.

Lectio: Literar:

1. Citius, proverbum qualitatis prelativa, simile cognomini. 2. Pro maturius est etiam significans tiam habens. Vt. Jam lesi ante tempus citius, ut loquantur: non ostensio qualitatis nec certi temporis: At 3. celeritas, sui temporis est perfecta.

1. Citius omnino comparativum, est, à citum in positivo, quod celere explicatur Nonio Marcello cap. 4. num. 84 in illis Sallust: Catilina Bello: Modo citius, modo tardus in cessus eius. Dixeris supinum vel participium praeteritum passivum, à cio, Graecis κίω vado. Heff: κίω. κίω. ἐλάω, παδίω, προσάω vel à άω, κίω. redditur in Onom. Veter. solet enim v & in aliis ac n exidere. Citatus, Celer, Citus, Οίω. Sic in Excerpt. è Vett. Glos.: Citius Ταχίως. Sic Celer & Citus, Ταχίως. in Glos. Philoxeni.

2. Pro maturius, notatur Vulcanio locus hic suspectus.

3. Celeritas, Ταχύτης. in Glos. Philoxeni.

1. Simul, locum demonstrat: 2. Vna, congregationem.

4. Simul, Οἷός κί Αἴα. Simul, Οἷός. in Glos. Philoxeni.

2. Vna, Οἷός. in Onom. Vetere.

Lectio: Literar:

1. Cominus & 2. Eminus, de iaculis; quod illud, à manibus non recedit; hoc, à manibus emittitur.

2. Eminus, Εἴς. & mox Παγαπήδιον. Dein Ἄνωθεν, Μαρσόδωρ. Statim, Eminus, Ἄνω. Vulcanio emendatum legeretur Ἄνωθεν. Mox, Ἀπεσῖος, Διὰ δὲ in Glos. Philoxeni. Sed annon Cominus, Εἴς. Cominus, Παγαπήδιον.

1. Parfi, semel: 2. Peperci, saepius.

1. In Glos. Philoxeni, Parivi, quod est, Vulcanio emen,
datur. Parvi tibi, Πείδουαι 68. Parfi, non peperci,
ait Cato in eadem oratione. Scio fortunas secundas
negligentiam prendere solere; quod uti prohibitum irem,
quod in me esset, meo labori non parfi. ut docet nos
Festus, qui statim monet, quod ipse Cato parfi tamen
pro peperci adhibuerit.

2. Peperci, geminatum, frequentat.

Lectio: Literar:

1. Dicimus, quod volumus: Loquimur, invicem: Narramus, quod ignoratur.

1. Dico, is, λέγω. in Onom. Vetere.

2. Loquor, λαλώ. in Gloss. Philoxeni.

3. Narro, as, ἀνυπόκει. in Onom. Vetere.

1. Vultus, proprie hominis: 2. Os, omnium: 3. Facies, plurimum.

1. Vultus, ἴδος, ὄψις. Vulcanio ὄψις. in Glos. Philoxeni. Ἰδέσσωρον. in Onom. Vetere. tam in masculino, quam in neutro genere appellatur, indicante Nonio Marcello cap: 3. num. 260. & cap: 3. num: 24. Vultus & Facies hoc distant. Vultus, est voluntas, qua pro motu animi in facie ostenditur. Facies, ipsa oris species. proinde Vultus movetur ac fingitur.

2. Os, οὐς, Στόμα. in Glos. Philoxeni. Nonio Marcello cap: 6. num. 60. Os rostrum, vel faciem hominum tantum dici putant, sed etiam alicuius rei omne patens accipi potest.

3. Facies, Ἰδέσσωρον. in Onom. Vetere. Legatur Nonius Marcellus cap: 1. num: 262. "Faciem totius corporis formam, Ἰδέσσωρον, id est, os posuit antiquitas prudens, ut ab aspectus species, & à fingendo figura; ita à factura corporis Facies."

Lectio: Literar:

1. Memoriosus, habet ad dicta factaque referenda memoriam: 2. Memor, beneficii memoriam vel iniurias refert. Ita memoriosè qui facit, ostendit in omni re naturae bonum: Memoriter, gratum vel fortem ex eo ostendit, quod vel retribuit beneficium gratè, aut iniuriam vindicat fortiter.

1. Memoriosus, Μνησων. in Glos. Philoxeni. μνησωνος. in Vet. Onomastico. Si quid Paulo Diacono tribueres. Memoriosus, memoriosior, & memoriosius, & memoriosissimè facit.

2. Memor, beneficii memoriam vel iniurias refert. Vulcanio legeretur retinet.

ad Corn: Frontonis Fragmenta.

1. Ordinatio, simplex est: 2. Dispositio, vaga.
3. Ordinatio, Xezolovia. in Glos. Philoxeni.

1. Consideratus, proverbium ex cognomine. 2. Confidens,
rantius, ex participio.

1. Dedicatur Deo: Consecratur, quasi sanctum con-
stituitur. hoc est, Dedicatur Deo, quod illi debetur:
Consecratur, quod prophanum fit.

1. Dedico, Ἐκδεδάξω. in Vet. Onomastico. Nonius Marcellus
cap. 4. num: 121. Dedicare est dicere. vel affirmare,
adferere, adferere ut observat Varro ad Plautum
in Mil: III. 2. x. 30.

Dedicat, καδιδάξω, Ἀφροδίτη. in Glos. Philoxeni. simplex

Dicare, ἄσφα, Ἀφροδίτη. Dicatus, καδιδάξω, ἄσφα,
Ἀφροδίτη. Sic in Onom. Vet.

Dico, ἀσφά. Dedico est velut Deo dico,
nimirum dicere notat constituere, tradere, ac nos docuit.

Nonius Marcellus cap. 4. num. 129. & dedicare dicendo
deserere. interprete Festi Epitomatore in Delicata.

2. Consecravit, καδιδάξω. in Glos. Philoxeni. Voveo,
Consecro, Ἀφροδίτη.

Lectio: Literar:

1. Quatenus, qua fine: 2. Quatinus, quoniam.

1. Quatenus, Ἐπειδὴ, ὅτι, ἀπὸ τῆς καὶ Ἐπιτομῆς. in
Glos. Philoxeni. emendaret Vulcanius ὅτις ἄν, ὡς δὲ

2. Quatinus, ὅτι. in Vet. Onomastico.

ad Corn. Frontonis Fragmenta.

57.

1. Voluntas, facto gaudet: 2. Voluptas, fieri cupit.

1. Voluntas, Βέλγηα. in Vet. Onomastico.

2. Voluptas, Ηδονή, Τέρψις. in Glos. Philoxeni.

Lectio: Literar:

1. Novissimum, ordinis: 2. Ultimum, orbis.

1. Furtim, cum incipit: ^{1.} Furaciter, quasi artificiose, à con-
suetudine involandi: ^{2.} Furtivè, quod iam ablatum.

Ergo furtim & furaciter furax, furtivè lous facit.

1. Furtim, Ναδρα, Νεθυδ'ολος. in Gloss. Philoxeni. Ναδραίος.
in Onom. Vetere

Lectio: Literar.

1. Imum, summo respondet: 2. Infimum, ut infra humum.

1. Imus, Κατώτατος. in Onom: Vetere.

2. Infimum, Ὑψίστος, Ἐσχατός. in Glos. Philoxeni. Infimus, Κατώτατος. in Vet. Onomastice. Varroni de Lang. Lat: IV. " Vbi nunc est Roma, septem montium demissior infimus locus. Infimus humilimus quod in mundo infima humus.

1. Commodat, mutuum pecuniam: Accommodat, aptat.

1. Commodo, αἰ, Συνοφελῶ. in Onom: Vetere. Commodo,
Φοῦδ. in Glos. Philoxeni. Commoda, Ἀφῆσιν. Nonio
Marcello cap. 4. num. 107. Commodare est mutuare, etiam
cum commodo dare.

2. Accommodat Nonio Marcello cap. 2. num. 21. adiungit,
applicat. Accommodatum, adiunctum. cap. 4. num. 30. ubi
& Accommodare, adhibere.

Lectio: Literar:

1. Fulget, natura: ut ignis, sol: 2. Splendet, artificio: ut aurum, argentum.

1. Fulget, λαμπρει. in Glos. Philoxeni.

2. Splendet, λαμπρει, Στιδβει. in Glos. Philoxeni.

1. Meret, precium: 2. Meretur, gratiam. Itaque illud
vectigale, hoc honorarium est.

1. Merit, an non Meret? Tediū em̄ analogas. Merit,
κατηχουδ. in Dios. Philoxeni. Meret, meretur. Nonio
Marcello cap. 4. num. 296. militat, etiam humillimum
& fordidissimum quaestum capit.

Plauto in Moftell. 1: 5. n. 125. Mereri pro emere.

2. Meretur

Lectio: Literar.

1. Pedale, mensura est pedis: 2. Pedule, verò sub pedibus
praestat utilitatem.

1. Pedale, Ποδομαγειον. Pedale, Ποδιον. in Glos. Pia,
loxeni.

1. Araneum, quod textum est: Aranea, qua textit.
2. Araneum

3. Aranea, Ἀράχνη. in Gnom: Vetera. qua textit, etiam
Araneus in masculino, interprete Nonio Marcello cap. 3. num: 12.

sed & aranea simplicitas pro tela, adhibetur

Lectio: Literar:

^{1.} Opinio, hominem suspectum facit: ^{2.} Fama, vel commenda-
 dat, vel destruit: Opinio, ostendit: Fama, indica-
 cat: ^{3.} Rumor, tumultuatur.

^{1.} Opinio, Δόξα, Ἰπρόληψις, Ἐπίγνωσις, Σίνοψις. in Gloss.
Philoxeni. Opinio, Δόκησις. in Onom. Veteris.

^{2.} Fama, Φήμη. in Gloss. Philoxeni.

^{3.} Rumor, Ἐπίλησις, Ἐπίλησις. in Gloss. Philoxeni.

1. Querimonia, certa rei est: Querela, supervacua est. Itaque prior gravitatis est, posterior levitatis.

1. Querimonia, Μέριμνα. in Glos. Philoxeni.

2. Querela, Μέριμνα καλαία. in Glos. Philoxeni.

Lectio: Literar:

1. Transfuga, suos reliquit; & ad alios venit: Let.
Fuga, supplex est. Ergo transfuga, ut adius
 vetur fit perfuga.
1. Transfuga, Ἀνρόποδος. in Glos. Philoxeni. Anon.
 Ἐλύς. in Onom: Vetere.

2. Perfuga, Ἀνρόποδος. in Onom: Vetere. Testo. Perfugam
 " Gallus Felix ait, qui liber, aut servus, aut hostis
 " sui voluntate ad hostes transierit, qui idem dicitur
 " transfuga. quanquam sint, qui credant perfugam esse,
 " non tam qui alios fugiat, quam qui ob spem commo-
 " dum ad quempiam perfugiat. Perfuga & Trans-
 " fuga dicitur Paulo Diacono, quod ad hostes per-
 " fugiat & transfugiat.

^{1.} Hunc & ^{2.} Illum in proximo notant: Illum, ostendit
quidem longe stantem, sed in conspectu: ^{3.} Eum, absentem
refert.

1. Hunc, Tšlov. in Glos. Philoxeni. aliquando dubitari,
an non Eum, Avlov reddunt eadem Glosse legendum,
ex eo, quod sequitur.

^{2.} Ille, Exčivos. in Glos. Philoxeni

^{3.} Is, Očulos. in Glos. Philoxeni.

Lectio: Literar:

1. Glorius, unius est gloria: 2. Gloriator, non habet casum
 fam gloriandi, sed tamen gloriatur: 3. Gloriosus,
 pluribus de causis gloriatur.

3. Gloriosus, Δεδοξασμένος, (ex coniectura Vulcanio, Δοξασμένος, Ἰουανῆς,) Ἀλασίον. in Glosl. Philoxeni. ἐνδοξος.
 in Onom. Vetere

^{1.} Abrogat, aliquis sibi, etiam si non meruit: ^{2.} Abrogat,
qui alii aufert, vel qui legem tollit.

^{1.} Abrogat, Ἰννεργὸν Παρῆν, Αὐδοφῆν. in Glos. Philoxeni.

^{2.} Abrogo, Ἀποκρούβ, Ἰδατῆν. in Glos. Philoxeni. Sic
Abrogat, Ἀποκρούϊ, Ἰδατῆν.

Lectio: Literar:

1. Continuè, asiduè: 2. Continuatè, sine intermisione

1. Externus, est externa gentis: Alienus, non loco sed re differt: Extraneus, qui extra eandem ianuam est: Extrarius, qui extra eandem arcam.
2. Externus, Ἀλλοδαπός, Ἐξωθενός. in Glos. Philoxeni. sic Epitomatori Festi, Externus est aliena terra. velut contrahitur. Exterraneus ex alia terra. Exterranus quoque dicitur, & qui ante tempus natus, vel potius eiectus est. dicitur autem exterraneus, quod eum mater exterrita albo siccit.
3. Alienus, Ἀλλόδακος. in Onom. Vetere.
4. Extraneus, Ἀλλόδακος. in Glos. Philoxeni. Ἀλλοδακός. in Onom. Vet. Extraneus ex altera terra, quasi exterraneus. Epitomatori Festi.
5. Extrarius, Ἐξωτός. in Onom. Vetere. Extrarius ab Extraneo sic distinguitur Epitomatori Festi in h. v. Extrarius est, qui extra forum, sacrum, iusque sit. (an non laborat. hic locus?) Extraneus ex altera terra, quasi exterraneus.

Lectio: Literar:

1. Lucidum, est, quod aperto caelo lumen accipit: Lucinosum, quod multis foraminibus illuminatur.
2. Lucidus, Facivus. in Onom. Vetere.

2. Luminosum positum pro claro observatur Nonio Marcello cap. 2. num: 489.

1. Expertus est aliquid, aut in bona parte aut in mala: 2. Experrectus, de somno.
4. Expertus, Πειρασός, Ειδώς, η' Αποπειρασός in Glos. Philoxeni. Observatur Experiri Monio Mar., cello cap. 4. num: 163. pati, sentire, etiam tentare & scire.

3. Experrectus, à corrigendo se vocatus; quod fere facimus recentis à somno. Experrectus est, qui per se vigilare coepit. Epitomatori Festi.

1. Delubrum, in quo homines pericula sua diluunt: ponunt enim vel pileum, vel feutum, vel alia suscepto votio: 2. Sacellum, parvulum aedificium Deo consecratum: 3. Templum, in loco augurato: 4. Lucus, locus fulmine ictus, & arborum spissitate tectus: 5. Fanum, Fauno consecratum: unde Fani ni appellabantur prius & illi qui vagabantur Fanatici. 6. Bidental, locus fulmine tactus, & expiatus ove: Bidentes enim oves appellantur.
2. Delubrum, καδιδρυμα, Ἐόαρον, Ἀνάδρυμα. in Glos: Philoxeni. Τέμενος. in Onom. Vetere. Epitomatorum Festi interprete Delubrum dicebant fuftem delibratum, hoc est decorticatum, quem venerabantur pro deo.

e. Sacellum (an non Sacellum?) Ἰέρον. in Onom: Vet: Sacella dicuntur loca diis sacra sine tecto. ut legitur in emendatis Festi Nossis.

3. Templum, Ἰέρον, Ναός, Ἐγρός, Τέμενος. in Glos: Philoxeni. Ἀνάκτορον. forte Ἀνακτορον. in Onom: Vetere. Festo Templum significat, & aedificium deo sacratum, & tignum, quod in aedificio transversum ponitur. Varroni de Ling: Lat: VI. "Templum, tribus modis dicitur, ab natura: ab auspicio, ab similitudine. " Natura, in caelo: ab auspiciis, in terra: ab similitudine, sub terra. In caelo templum dicitur: " ut in Alcuba, O magna templa coeli tum " commixta stelleis splendideis. In terra, ut in " Periboea,

- " Peribaea, Scrupea faxa Bacchi templa prope
 " adgreditur. Sub terra, ut in Andromacha,
 " Acherusia templa alta Orci saluete infera.
 " quam quia initium erat oculi, à tuendo primis
 " templum dictum, quocirca coelum qua tuimur,
 " dictum templum. Sic, contremuit templum magnum
 " Iouis altitonantis. id est (ut ait Navius in Hemisphario)
 " ubi terra cosulo septum frat. Eius templi partes
 " quatuor: sinistra ab oriente, dextra ab occasu;
 " antica ad meridiem, postica ad septentrionem.
 " In terris dictum templum locus augurii aut
 " auspicii causa quibusdam conceptis verbeis
 " finitus. Concipitur verbeis non iisdem vsque-quaque.
 " In arce ita, Testaque meta sunt, quoad ego eas
 " relinquam, nuncupavero. Olla ver arbor, quicquid
 " est, quam me sentio dixisse, templum tectumque
 " sentio in sinistram. Olla ver arbor, quicquid est
 " quod me sentio dixisse, templum tectumque
 " sentio in dextram. Interea concretionem, conspicione,
 " cortumione, utique ea rectissime sensu. In hoc
 " templo faciundo arbores constitui fines apparet,
 " & intra eas regiones qua oculi conspicient, id
 " est tuimur: à quo templum dictum & Contemplare.
 " ut apud Ennium in Medea, Contempla, &
 " templum laeris ad laenam aspice. Contemplare
 " & conspicare idem esse apparet. ideo dicere
 " cum templum faciunt augures, conspicione, qua
 " oculorum conspectum finiant: quod cum dicunt
 " conspicionem, addunt cortumionem, qua dicitur
 " à cordis visu. Cor enim, cortumionis origo.
 " Quod addit

Lectio: Literar.

- " Quod addit templa ut sint dextra: aient fam.
 " cta esse, qui glosas scripserunt. id est fallum.
 " nam Lucia Hostilia templum est, & sanctum
 " non est, sed hoc ut putarent adem sacram esse
 " templum & sanctum esse: quod in urbe Roma
 " plerique aedes sacra sunt templa, eadem sacra.

4. Lucius, A^lsoo. Luci, A^ldas rōno. ex coniectura Doni
Vulcanii. A^lsoy, A^lrebaloi rōno. in Dios. Philoxeni.

5. Fanum, Ίσγόρ. in Glos. Philoxeni. Σηδος, Νεως. in Gram: Vet.
 à fano dictum; five à fando; quod dum pontifex dedicat,
 certa verba fatur. Festo vel eius Epitomator.

6. Fauni appellabantur fanatici. Fanaticus, Ίσχαλιος, Ίσόδωλος.
 in Glos. Philoxeni.

7. Bidental, Τόπος μεγαροπόλεως. in Glos. Philoxeni. dice-
 bant quoddam templum, quod in eo bidentibus hostiis
 sacrificaretur. Bidentes autem sunt oves duos dentes
 longiores ceteris habentes. interprete Festo vel eius Epito-
matore.

1. Interficere & Perimere, prisca sunt: Occidere, ob eadem dictum est: Jugulare, ob iugulum: Necare, à necē: Interficere, a facto: Perimere, ab emptione, quasi iura tollere.

1. Interficere, Ἀναγκάζω. in Glos. Philoxeni. occidere, etiam perdere, concremare, consumere, finire, notat, ac observatum Nonio Marcello cap. 4. num: 26.

2. Perimo, Ἀναγκάζω. in Gnom: Vetere. Perimit, Testo, alimit, tollit: unde & peremptus, interfectus. vel Paulo Diacono.

3. Occidit, Ἀναγκάζω. in Glos. Philoxeni. Occido, is, Amo, κτείνω. in Gnom: Vetere.

4. Jugulari, Ἐκτείνω. Jugulat, Σφαίγει. in Glos. Philoxeni. Jugulo, Σφαίγω, Σφαίγω. in Gnom: Vetere.

5. Necaverit, Ἀνάγει. in Glos. Philoxeni. Neco, as, κτείνω. in Gnom: Vetere.

1. Virtus, hominis summum bonum est, quae & in oratione
& in cursu adde, potest videri: 2. Fortitudo, vis corporis
ad sustinendos labores: 3. Vigor, animi habet elationem:

4. Velocitas, corporalis celeritas, quasi velox & cita:

5. Vehementia, à vi, id est, impetu mentis.

1. Virtus, Ἰσχυς, Δύναμις. in Onom. Vetere. in Glos.
Philoxeni redditur. Ἀγέλη, Ἀρδία, Δύναμις, Ἰσχυς.

2. Fortitudo, Ἰσχυς, Ἀγέλη. in Glos. Philoxeni.

3. Vigor, Ἀκμή. in Glos. Philoxeni. in quibus Vigorem,
Δύναμις, Ἰσχυς, Πόμπη. explicari observet.

Lectio: Literar:

1. Facultas, locupletis: 2. Facilitas, artificis est. Itaque
 dives facultatem habet multa vel emendi vel re-
 mendi: Artifex, opera perficiendi facilitatem.
1. Facultates, ὀψία, ἑυνογία. in Glos. Philoxeni.
Facultas, Πειροβία. in Onom. Vetera. Quondam
Facul pro faciliter. ac docet Nonius Marcellus cap. 2.
 num: 331. Nimirum, Facul antiqui dicebant. &
Faulter pro facile. unde Facultas & Difficultas
 videntur dicta. Sed postea Facilitas morum, facta
 est, Facultas rerum. indice in Glosis Septi
 Epitomatore.

2. Facilitas, Πάσιον. in Onom. Vetera.

1. Silet, cuius loquentis sermo comprimitur, ab ipsa significatione litera S: 2. Tacet, qui ne loqui quidem coepit.

1. Sileo, Σηλάω. in Gnom: Vetere. S. Diacono, Silere tacere significat ficto verbo ad S. littera, quae nota silentii est.

2. Tace, Σιωπήσω, Σιγήσω. in Glos. Philoxeni.

Lectio: Literar:

^{1.} Ignoscit, qui disimulat se nosse quod competit, & ita silentio peccata impunita admittit: Concedit, qui omnia peccata condonat.

^{2.} Ignoscit, Συγνώσκει. in Glos. Philoxeni.

^{3.} Concedit, Συγχωρεῖ, Πραχχωρεῖ. in Glos. Philoxeni.

ad hac legas illa Nonii Marcelli cap. 5. num: 56.
 " Ignoscere & Concedere, quemadmodum inter se distant,
 " aperit M. Tull. ad Caesarem iuniorem Lib. 1. ^{Quo}
 " mihi, & Philippo vacationem das, bis gaudeo, nam &
 " praeteritis ignoscis & concedis futura.

Habere potest, etiam fur & nequam: Possidet
nemo, nisi qui rei aut relictae, aut donatae, aut
empta dominus est. Ita in habente onus, in
possidente ius est.

Habeo, ἔχω. Habuit, ἔσχεν. in Glos. Philoxeni.

Possidet, Ἐπικρατεῖ, Νέμεται, Κέντηται, Διακρατεῖ.
in Glos. Philoxeni.

Lectio: Literar:

1. Munus, quod amicus vel cogens vel libertus officii causa mittunt, vel Munus gladiatorium: Donum quod Diis datur: inde ubi dona ponuntur, Donarium appellatur. Possunt & illa nihilominus dona dici, quae donant pauperibus divites vel potentes: illud quoque donum putandum est, quod militibus donatur in castris, ut corona vallaris.
2. Munus, Φιδουρία, Φιδούρι, (Vulgaris Φιδούριον, Δῶρον. in Glos. Philoxeni. P. Diacono Festi Epitomatori. Munus significat officium, cum dicitur quis munere fungi. Item donum, quod officii causa datur.

2. Munus gladiatorium,

3. Donum, Δῶρον, δῶρονα, δῶρονον, δῶρονον. in Glos. Philoxeni. enim ex Graeco Δῶρον, Latinis donum dicitur, quod Diis datur superis. ac distinguit Servius ad Virgil. & munus inferis.

^{1.} Noxa, poena est: ^{2.} Noxia, culpa.

^{1.} Noxa, Τυωγία. in Enom: Vetere. Paulo Diacono
Noxa ponitur pro peccato aut pro peccati poena,
cum Lex iubet noxa dedere pro peccato. Nonio
Marcello cap. 5. num: 67. Noxa peccatum leve. Noxia
nocentia.

^{2.} Noxia apud antiquos damnum significat, sed à Sæctis
ponitur pro culpa, (prout in Glossi Septi exhibuit
Diaconus,) etiam apud Oratores. Donatus ad Terent:
Phorm: 1: 4. v. 48. monuit. noxiam nunc culpam,
alias poenam significare et esse in indictis Comico
propter Iambum, noxiam pro noxam. adde Terent.
Fun: 1: 2. v. 13.

Cicero de Legg: III: 4. noxiae poena par esto.

Lectio: Literar:

¹ Sciens, qui facit: ² Scitus, qui scitur vel festivus.
 1. Sciens, Ἰδῖος κ' Ἰππεύος. in Glos. Philoxeni.

2. Scitus, Ἰδῖκων, Ἰαγίω. in Glos. Philoxeni.

^{1.} Animantia, animus facit: ^{2.} Animalia, animam
habent.

^{1.} Animantia

^{2.} Animalia, ζῷα, ζῷα ἄλογα. Animal, ζῷον λογικόν,
ἄλογον. in Glos. Philoxeni. ζῷον ἔπιλογον.
in Onom: Vetere.

1. Visum, semel: 2. Visitatum, saepius esse factum.

1. Abpulsus est ab aliquo pulsus. 2. Repulsus, retrō pulsus.

2. Abpulsus,

2. Repulsus, Ἀνωδεις, Ἀποβηδεις, Ἀπορῆν, Ἀπορῆν, Ἀπορῆν, in Glos. Philoxeni.

- ^{1.} Metus, motus est animi: ^{2.} Timor, quasi tumor: ^{3.} Formido,
fert interdum rationem: ^{4.} Lavor, puerilis est.
^{1.} Metus, Ἐυδία. Φόβος. in Glosl. Philoxeni. Δέος,
etiam in Gnom. Vetere.

^{2.} Timor, Φόβος. in Glosl. Philoxeni.

^{3.} Formido, Φόβος. in Glosl. Philoxeni. Δέος. in Gnom. Vet.

^{4.} Lavor, Δέος, Πλόγος. in Glosl. Philoxeni. Δείμα,
Αειδία. in Gnom. Vetere.

Lectio: Literar:

^{1.} Reperimus, nostra: ^{2.} Invenimus, aliena.

^{1.} Reperio, Evangelio. in Gram. Vetere.

^{2.} Invenit, Evangelio. in Gloss. Philoxeni.

^{1.} Videte, imperativum: ^{2.} Videtote, mandativum.

1. Proprium, cuiusque suum: 2. Privatum, non
publicum.

Proprium, Ἰδιον. Onom. Vet.

Privatum, Ἰδιόκτητον.

^{1.} Onus, vehiculorum & maius est: ^{2.} Sarcina
hominum.

^{1.} Onus, ὄκος, βάρος, φορτίον. in Glos. Philoxeni.

^{2.} Sarcina, φορτίον ὀδοπορευτικόν. in Glos. Philoxeni.

^{1.} Sumimus, quae posita sunt: ^{2.} Accipimus, quae
porriguntur.

^{1.} Sumo, Δέχομαι, λαμβάνω. in Glos. Philoxeni.

^{2.} Accipere, Δέχομαι, λαμβάνω. in Glos. Philoxeni.

1. Locuples, à copia locorum: Dives, quia dividendi facultatem habet: Opulentus, ab opibus: Potens, qui quod vult potest: Fortunatus, cui forte aliquid contingit: Beatus, qui apud Graecos Managros est: Pecuniosus, qui habet pecuniam vel pecora.

2. Locuples, Εὐτοχος, Πλούσιος, Πλούχιμος. in Glos. Philoxeni. Festo, Locupletes, locorum multorum domini. P. Nigidius Comment. xxxix. peres Tellium. N. Att. x: 5. Locupletem dictum ait ex compositis vocibus, qui pleraque loca, hoc est, qui multas possessiones teneret. Locus agrum denotat, ples abundantem, ab inusitato pleo, in compositis: impleo, repleo.

3. Dives, Πλούσιος, Πλούσιος. sic & Dives, & Locuples, & Fortunatus, Πλούσιος. redditur in Glos. Philoxeni. Dicitur Varroni de Ling. Lat. à Divo, qui ut Deus, nullo videtur indigere. Opulentus ab ope, cui ea optime. Pecuniosus, à pecunia magna.

3. Opulentus, Πλούσιος. in Vet: Onomastico. Ops anti- qui dicebant, qui nunc Opulentum dicimus, ut testimonio est, ei contrarius inops. interprete Festo.

4. Potens, Δυνατός. in Onom. Vetere.

5. Fortunatus, Ευτυχής. in Onom. Vetere.

6. Beatus, Μακάριος. etiam in Glos. Philoxeni.

7. Pecuniosus, Πλούσιος. in Glos. Philoxeni redditur,
qui habet pecuniam vel pecora. Sic Pecunia, in Glos.
Philoxeni. Νομισμα, Αργύριον. mox infra. Αργυρα,
ἀργύριον κτηνῶν, explicatur. Nonio Marcello cap. 8. num. 204.
" Pecuniosorum & Locupletum proprietatem aperuit M. Tul.
" de Repub. lib. 2. à pecora pecuniosos, & à possessionibus
" locorum, locupletes appellatos esse asserens, multaque
" ditione orium & bonum: quod nunc erat res in pecora,
" & locorum possessionibus, ex quo pecuniosi & locupletes
" vocabantur. Quondam in frugibus & fructibus res
erat Pecunia, quod colliges ex Testo.

¹ Grande, incremento: ² Magnum, amplitudine: ³ Im
mane, praecipue amplitudinis.

¹ Grande, Εὐβάρον. in Glos. Philoxeni. Grandis, Μεγίστος
ἄριστος. in Gnomi Vetere.

2. Magnum, Μεγα.

3. Immane, Ἄρτυν.

- ^{1.} Poëtice est rei, ut Historice: ^{2.} Poësis, operum contextus:
^{3.} Poëma, certis pedibus & legitimis numeris inclusa ma-
teria: ^{4.} Poëticum, in poeta utile est.

^{1.} Homonymia, una voce multa significat: ^{2.} Synonymia
multis vocibus idem testatur.

1. Clupeum, armorum: 2. Clippeum, imaginis.

1. Clipeus, ἄσπις, τὸ Ὀπιδιον. in Glos. Philoxeni.

2. Clippeum antiqui ob rotunditatem etiam corium
bovis appellarunt, in quo foedus Gabiorum cum
Romanis fuerat adscriptum. Festo vel eius Epitomatori
si qua fides.

Lectio: Literar:

^{1.} Parvum, in tempore: ^{2.} Breve, in spacio: ^{3.} Exiguum,
in corpore infantis: ^{4.} Puillum, in corpore pueri.
lionis.

1. Parvum, Ελάχιον. in Glos. Philoxeni.

2. Breve, Βραχίον. in Glos. Philoxeni. Epitometri Festi,
quod Latinis breve à Graeco descendit.

3. Exiguum, Ελάχιον. in Glos. Philoxeni.

4. Puillum, Μυγόν. in Glos. Philoxeni.

^{1.} Involat, qui in die venit: ^{2.} Surripit, clam, id est, furtive.

^{1.} Involare, Ἰσφαγῆσθαι. in Onom: Vetere.

^{2.} Surripio, Ἰσφαγῆσαι. in Onom: Vetere.

Lectio: Literar:

¹ Species, divisio est generis: ² Specialitas, facta est
 ab Antonio Guiphone Grammatico: ³ Species,
 qualitatis.

Species, Urs, Fidos. Onom. Vet.

Proverbium est euphoron: Adverbium viciofum & fictum, tamen in usum nunc est receptum.

Proverbium, Πραγοεια. Onom. Vet.

Adverbium, Επίεργεια. Onom. Vet.

1. Compendium, ad pondus pertinet; 2. Disspendium,
detexitur in ponderibus: 3. Dammum, dat omnibus;
4. Detrimentum, usu tritum; 5. Lactura, quod in-
citur ex onere navis.

1. Compendium, Συνοψια. in Glosl. Philoxeni. Επιλογη,
in Gnom: Vetere. Quae ad pondus pendere perti-
nent prodit ipsa nomenclatura. Sic Stipendium,
Ποσει stipendia pendunt. Innius, penes Varronem de
Ling: Lat: IV. " Ab eodem are impendendo, Dissen-
" sator, & in tabuleis scribimus Impensum. & inde pen-
" sa, pensio, & sic aut seunda, aut qua alia. Et
" Disspendium, ideo quod in disspendendo solet minus
" fieri: Compendium, quod cum compenditur, una fit.
" A quo usura, quod in fortem accedebat, Impen-
" dium appellatum: quae cum accederet ad fortem,
" ex usu usura dicta, ut Sors quod suum fit forte.
" Per tritum solvi solitum, vestigium etiam nunc
" manet in ade Saturni, quod ea etiam nunc pro,
" pter perfuram, Tritum habet positam.

2. Disspendium, Ζημία. Disspendio ferendum, Ζημία
ὑποκωρομένη, ὑπὸ ἰσοκωρομένη. in Glosl. Philoxeni.
Disspendium, Δασπάρη. in Gnom: Vetere, nostro
detexitur (ex conjectura Vulcano legeretur, Μικτὺς)
in ponderibus. Nempe Dis in compositis difin-
quit, dividit, sic Disspendeo esset a litera pen-
sim pendeo

3. Damnum, Ζημία, Καρὰ δίκην. in Glosl. Philoxeni. Damnum, ατία, Βλάβη, Ζημία. in Onom. Vetere. Varroni de L. Lat. IV.
Damnum à demptione, cum minus te factum quam quanti constat.
4. Detrimentum, Ἀνόρημα, Ζημία, Ἀρσσία, Συναρσσία. in Glosl. Philoxeni. in Onom. Vet.: Βλάβη. Varroni de L. Lat. IV.
 à detrítu dicitur, quòd ea quæ trítta minoris pretii.
5. Iactura, Ἀποβολή, Βλάβη, Ἐκβολή, Ζημία. in Glosl. Philoxeni.

1. Figer, animo: Agrotus, corpore.

2. Figer, ἄδερψ, ἄγρωσος. in Glos. Philoxenia

2. Agrotus, Νοσίων. corpore.

- ^{1.} Altitudo, incrementum est corporis: ^{2.} Alimentum,
incrementum infantis: ^{3.} Alimonia, derivativum
ab alendo, quæsi particula animi.
- ^{1.} Altitudo, Βάδος, Ἦθος. in Glos. Philoxeni.

- ^{2.} Alimentum, Ἐσθησία, Τροφήα. in Glos. Philoxeni.
Τροφή. in Onom. Vetere.

^{1.} Æqualis, alterius stature par: Æquabile, quod
æquari potest.

^{1.} Æqualis, Ἐὐσημῶλης, Οἰσῆς. in Glosl. Philoxeni.
Οἰσῆς. in Onom. Vetere.

^{2.} Æquabilis, Ἐὐσημῶλης. in Glosl. Philoxeni. Ἰσῆς. in
Onom. Vetere.

ad Corn: Frontonis Fragmenta.

1. Inscius, aliquid nescit: 2. Nescius, nil novit: alter in parte
errat, alter in toto.

Inscius, ἀνίστις ἤκου. Gnom. Vet.

2. Nescius, ἄγνοω in Glos. Philoxeni.

^{1.} Glacies est, quæ ex coitu aquæ constagnat: ^{2.} Nix,
ventorum ritu cadit.

^{2.} Glacies, & Glacia, ἑρῶσινος, Πάχυν, in Glosf. Philo-
loxi.

^{2.} Nix Ἰου.

1. Contrarium, negotium: Adversarius, homo.

1. Contrarium, ἑναντίον, ἑναντίον.

2. Adversarius, ἄνταρτίσις. Onom. Vet.

¹Gallus, natione: ²Galicus, ex Gallia.

¹Acuere & ²Exacuere, praepositione distinguuntur.

1. Acuo: Acováw. Onom. Vet. Acuit, Acovã, Acúvet.
Pl. Philox.

2 Exacuo, Exacovã.

¹ Incertum, nec tempus, nec numerum recipit: Dubium
à duobus incipit.

Incertum, Ἀπόδορ.

² Dubium, Αὐτίβοδορ.

¹ Ambulare incipiunt, infantes: Inambulant, homines.

Ambulo, Περπαλέω. Enom. Vet.

Lectio: Literar:

¹Modulari, est, carminis modos facere: ²Moderari est
modum imponere.

Modulari, Medus dicitur.

²Moderari, Melgott dicitur.

¹ Barbara locutio, proprie peregrina est: ² Barbarismus
fit etiam in sermonis Latini locutione.

¹ Cadit etiam in plano: ² Decidit, ex alto.

Cado, πίπτω.

Decido, καταπίπτω.

Lectio: Literar:

1. Subsidium, quod subest deficientibus: 2. Praesidium, im-
ponitur: 3. Auxilium, repentinum est. Itaque
Subsidium, ad secundos casus preparatur: Praesi-
dium ad custodiam collocatur: Auxilium ut
profit, ex insperato venit.

1. Subsidium, Βοήθημα, Συμμαχία. in Glos. Philoxeni.

2. Praesidia, Φυλακῆς, Φύλαξ. in Glos. Philoxeni.

3. Auxilium, Βοήθεια. Auxilium, Ἰσχυρὸν δόλωμα, ἢ Συμμα-
χία. in Glos. Philoxeni.

ad Corn. Frontonis Fragmenta.

^{1.} Distrahere, à trahendo: ^{2.} Deducere, à ducendo: ^{3.} Divellere,
à vellendo.

Distraho, Διαπιδέω,

Deduco, Κατάγω.

Divello, Αποσπάω, Διασπάω, Διαταράττω.

¹ Corruptela, ipsa res est: ² Corruptio, corumpentis
Administratio.

Corruptela, φθορά. ἢ. Πίλοξ. Διάφθορά. Onom. Vet.

Corruptio.

1. Coeruleus, natura color est: 2. Coeruleus, naturam fingit.
Itaque alterum est, alterum fit.

Caerulum, κίανον. Pl. Philox.

Coeruleus, κωάντος. Onom. Vet.

Lectio: Literar:

Qui¹ properat, apparet non esse fessus: Qui² festinat, videtur esse defatigatus.

1. Properat, Σπεύδει. in Glos. Philoxeni.

2. Festinat, Σπεύδει. in Glos. Philoxeni.

ad Corn. Frontonis Fragmenta.

123.

Polimus, rudis: Novamus, vetera.

Solit, Kvānta, Gl. Phil.

Novo, Kavifw, Kavonou.

Lectio: Literar.
 1. Nobile, nobilitate rerum: Generosus, qui Græcè
 Γενναῖος appellatur: Itaque alter ex re, alter
 ex generatione est.

Nobile, Γενναῖος.

ad Corn: Frontonis Fragmenta.

125.

Natio, solum patrum quarit: Gens, feriem
maiorum.

Natio, I^o Dros. Onom. Vet

Gens, Teros.

Lectio: Literar:

¹ Præparare, prius parare: ² Comparare, undique parare.

Præparare, Παράσκευάζειν.

Comparare, Κατασκευάζειν.

¹ Gutta, manat: ² Stilla, cadit.

Gutta, Στραγίον, Ρέει. Γ. Phil.

Stilla, Στραγίον, Σταδαγκός. Γ. Philox.

¹ Conuenit, in unum: ² Coit, in multos.

Conuenit, Συμφωνεί, Συνέχεται, Αἰμύζει.

Coit, Συνέχομαι, Συνίημι.

^{1.} Causa est, de qua agitur: ^{2.} Patrocinium, quod
accommodatur: ^{3.} Oratio, quae loquitur.

Causa, Αιλία.

Patrocinium, Πρωσάβια. Γλ. Φιλοξ.

Oratio, Νόμος.

Superbia, est à superhabendo: Arrogantia, etiam
in pauperem cadit.

Superbia, ἰσχυρομανία. Onom. Vet.

Arrogantia, ἰσχυρομανία.

^{1.} Scrutatur in te ille qui intercipit aliqua secreta:

^{2.} Quarere duo significat, vel quod abest,
vel quod ad patrimonium pertinet.

^{1.} Scrutatur, Σκυρτέει, Ήγευρά. in Glos. Philoxeni.

^{2.} Quarere, Προΐψω, Ήλυδ. in Glos. Philoxeni.

Lectio: Literar.

1. Innuis, vel capite, vel supercilio: Innuis, ad id
quod dictum vel factum est.

Innuis, Νέως. G. Philox.

Annuis, Επείως. Donnis. G. Philox.

ad Corn. Frontonis Fragmenta

181.

Gnatus, filius: Natus, pullus.

Gnatus, υἱός. Gnata, θυγάτηρ. G. Philox.

Nati, et Natus. τέκνα. G. Philox.

Lectio: Literar:

Qui insimulat, vel arguit vel fingit: Qui si
mulat, probare vult quod non est.

1. Insimulabant, Κατηγόρου. in Glos. Philoxeni.
 Testo Insimulare, crimen in aliquem coningere.

2. Simulat, Προσπορεύει, Σχηματίζει. in Glos. Phi-
 loxeni.

Nonio Marcello cap. 5. num: 72. Simulare & Disimu-
lare, hanc habent distantiam. Simulare, est fi
gere fire, quae neficias: Disimulare, fingere ne,
fire quae ficias.

Bellum, etiam sine praelio est, cum indicitur: Praelium,
ipsa pugna.

1. Bellum, Πόλεμος. in Glos. Philoxeni. Varia Belli
etyma dabit Vossius in Etymologico, sed recte à Duello
formatum Bellum putemus ipsi, sic Sanctio in Minerv.
W: 16. de Antiphrasi §. 8. antiqui duellum ante dicebant,
quod postea bellum vocarunt, accedit auctoritas Ciceronis
de Orat.

2. Praelium, Πόλεμος. in Onom. Vetere. plures Proelium,
pauciores Praelium scribunt. Fragmentum Capitolinum, &
Plauti Codd: proilium agrosant; quod notandum
magis quam imitandum

Sed bellum pro praelio dici coepit non demum Hieronimi
aetate, quod Scaliger ad Lufebii Chronicon.
notavit; sed ita etiam locutus est Iustinus III: 6. Florus
~~Frontinus~~ Frontinus; Capitolinus, Victor: imo
Caesaris, Virique exempla ad Polybium notavit Ca.
Saubonus

Lectio: Literar.

1. Diligentia, à deligendo singula, huius 2. Negligentia opponitur, nec recipit errorem: 3. Cura, animi est, que anxium facit hominem, & tam honesta quam in honesta rei est.

Diligentia, Επιμελεια, Ασφαιδεια. Pl. Philox.

Negligentia, Παρρηγία, Αφείδεια.

Cura, Φρονις, Μέριμνα.

ad Corn. Frontonis Fragmenta.

133.

Regium, quod regis: Regale, quod rege dignum est.

Regium, Babulinos.

Lectio: Literar:

^{1.} Erraticus, & potest errare, & solet: ^{2.} Erraticus ani-
 mus est, qui solet errare, & definit: ^{3.} Erratio
 enim animi, est repentina commotio.

Erraticus, Πλανητής. Or. Vet.

Erraticus

ad Corn: Frontonis Fragmenta.

197.

Error est rei vicium: ut amor, dolor: Erratio, in
certa via.

¹ Erratrix, per se capta est, ut venatrix: Erratica,
ut hederæ, vitis.

Notat vel locum quis, vel personam, vel noxiam: Anno.
tat, qui nota quid dicit.

Notare, Σημειῶσαι. G. Phlox.

Προβλεῖναι. Adnoto. G. Lyr.

Lectio. Literar.

Salubre, ad locum refertur, & ad cibum: Salutare
 consilium est. Itaque Salubre, non nocet: Salu-
tare, prodest consilio.

Salubre, ὕγιον. Ἡ. Phil.

Salutare, σωτηριον.

¹ Committimus, confilia: ² Credimus, pecuniam.

Committo, Επιδοτω, Πισειω.

Committit, Συμβαλλει, Πισισειει.

Credimus, Πισισουμεν.

¹Sub, nonnunquam pro clām ponitur. ut subripuit,
clām rapuit: aut ferē notat aliquid subditum:
²In, aut intus significat, aut minus, aut valde.
At in compositione pro non ponitur, ut, indoctus.

Sub, Πῶ.

In, Εν, Ενς, Ενδον, Ενλός.

Claritas, tam luminis, quam perspicuitatis: Claritudo, generis.
Prior itaque splendoris, posterior nobilitatis est.

Claritas, λαμπρότης. Σπουδαιότης.

Claritudo

claritudo paratus.

artibus animi summa

^{1.} Vicinia, vicorum coniunctio: ^{2.} Vicinitas, hominum conuersatio est.

1. Vicinia, Γειτονια: in Cels. Philoxeni. ubi vicorum coniunctio explicatur, ita & Charisio Gramm: Lib: 1. observatur, quod vici significet, nec pagum, nec placitam, sed aedificium, quod in suo quisque loco aedificat. teste Festo; nam vici dicuntur humiles domus, etiam Charisio. vnde vicinia vicorum coniunctio. Terentio in Andr: 1: 1. 1. 48.

sed Festo exponitur Vicinia, vicinorum conuersatio.

2. Vicinitas, Γειτνιασις. in Onom. Vetere.

ad Corn: Frontonis Fragmenta.

Communitas est communicandi voluntas: 2^a Communio, l. Communitio
 vndique unitio.

Communio, Kowunia

Lectio: Literar:

1^a Futuro, dum fit: 2^a Futura, cum facta est.

Futura, Equa. On. Vet. Fulera, Equites.

1° Ieiunium, dies est: 2° Ieiunitas, cibi abstinentia..

Ieiunium, ἡσυχία. En. Vet.

Ieiunitas, ἡσυχία.

Section: Literar:

Elinguis, habet linguam, sed usu eius caret: Elingua
tus amittit.

Elinguis, Ἐπίλωλος. On. Vet.

Elinguatio, Ἐπίλωλοια. Elinguo, ας, Ἐπίλωλοισι

ad Corn: Frontonis Fragmenta.

Supplicax, arquit: Suppliciosus, recipit.

Suppliciosus, Ἐποδηπτικός. On. Vet.

Septarius, qui facit: Septio qui vendit.

Septarius,

Septio, Σχομοσφόρος.

Austerus, Graeca consuetudine: Seuerus à Iacuo.
 1. Crim άσνηγός Hesychio σνολζωπός, Ξηγός.

Seuerus, Μισοπάρηγος. Ασνηγός.

Eloquentia, perfecta vis orationis: Eloquium,
 pars supposita commode eloquendi.

Eloquentia, Φράσις, Ευσουία,

Eloquium, Ευδοκία.

1^a Seruitus est sub domino: Serui patientia 2^a Seruitium
facit.

Seruitus, Ἀσεία, Νάλπεια.

Seruitium.

Charisio Seruitium est multitudo seruorum,
Seruitus conditio seruiendi; sed veteres indifferentes Seruitium
pro Seruitute posuerunt.

1^a Vituperatio vitium parit: 2^a Culpatio a culpa.
incipit.

Vituperatio, Ὀψος.

Culpatio, Ἀτιμία. accusatio, conuestio, inuestio.

Lectiones Litterariae.

1^a Nominatio nominat quem appellat. 2^a Appellatio
 appellantis ~~vox~~ est in ministerio, & 3^a appellat ad poten-
 tiorum, propter iniuriam, ut cum invocat auxilium
 magistratus, vel cum pecuniam reposcit.
Nominatio, ὀνομασία. runcupatio.

Appellatio, ἑποψηφία.

Tres in accusativo casu, Tres in nominativo & vocativo.

Necessitudo vel sanguinis vel meritorum, cum praeceptoribus, cum amicis. Necessitas immutabilis res est, ut mori necessitas est.

Necessitudo, Ἀνάγκη καὶ Φιλία.

Necessitas, Ἀνάγκη.

Lectiones Litterariae

Serum ad negotium pertinet, Sero ad tempus.
Serum, χρόνος.

Sero, ὄψις.

Deus est instrumentum cuiusque, Gloria quasi honoris merces.

Deus, Δόξα, Κόσμος, Ευχαρίστια, Προπή. Deus, οὐδὲν
 Τυχή.

Gloria, Δόξα, Καύχημα, Κλέος.

Hono: dignitatis consummatio, vel privatim, vel publice,

Laus Secunda. exiſtimatio recte factorum.

Honor. Τιμή.

Laus, Ἰπικνος. infra Laus facti instrumentum est:
Laudatio, Ἰπικνωσις, vero est rerum gestarum relatio.

Familiare ad dominum non refertur, cum amici
 familiares sint: Familiarium, quod seruo com-
 petit, ut sagum, gladius.

Familiare, Οἰκιακόν. Familiaris, Εἰαίος, Οἰκίος, Σὺν-
 ἡδης, Οἰκιακός.

Familiarium
 an Familiaricum?

ad Corn: Frontonis Fragmenta.

Infector colorem mutat; Offector, officio
obeſt.

Infectōr, Γαλξίος. Ἰ. Phil.

Festo. Infectores, qui alienum colorem in lanam
conticiunt. Offectores, qui proprio colori novum efficiunt.

Certum recipit praepositionem, & fit incertum,
certumque vel pondus vel rei precium: Verum
opponitur falso.

Certus, a, um. Ἀργυρίος.

Verum, Ἀληθές.

Lectioes Litterariae

Figura, artis est opus: Forma naturae bonum,
vnde etiam formosus dicitur.

Figura, Σχήμα.

Forma, Μορφή.

Formosus, Ἐυεδής. G. Philox.

ad Cornelii Frontonis Fragmenta.

Innomia imponitur ab eo qui potest animad-
uersione notare: Infamia, ex multorum
sermone nascitur.

Innomia, Ἀνομία. Ἰ. Πηλοξ.

Infamia, Ἀνομία.

Varro Eumenidibus:

Tertia Poenarum infamia
Stans nexa in volgi pectore.

Nullus, est tam in re quam in persona: Nemo, in
persona dicitur, ut nemo homo.

Nullus, Ὀυδεις.

Nemo, Ὀυδεις ἐπ' ἀνθρώπων. Μηδεις.

Iratus ex offensa est, Iracundus natura.
Iratus, ὀργισθεὶς.

Iracundus, ὀργίλος.

Periculum contra quamvis rem timetur,
Ferocies contra necem.

Periculum, κίνδυνος.

Ferocies, βία καὶ ὄργη.

Latino Graecus.

Ira. ὀργή. Glos. Philoxeni.

"inter iram & iracundiam hoc interest,

"quod ira ad tempus, iracundia contine,

"tur in corde. in Excerpt. Dongarfii.

Sueton. in Claud. c. 38. irae atque iracun,
diae confcius sibi.

Handwritten text at the top of the page, possibly a title or header, which is mostly illegible due to fading.

Handwritten text in the middle section of the page, appearing as a separate paragraph or entry.

Handwritten text in the lower middle section, possibly containing a list or detailed notes.

Handwritten text at the bottom of the page, likely a signature or a concluding note.

Omnes nullum excipit, ut omnes homines,
ita & res. Cuncti in personarum numero
nominantur, prisco dicti verbo. Vniuersi, in
vnam sententiam conuersi, dicendi quid,
sive faciendi.

Omnes, Πάντες.

Cuncti, Σύνπαντες.

Vniuersi, Σύνπαντες.

Feroces animo, Feri leones, ceterique similes.

Feroces, Αὐδάδεις.

Feri, ἄγροι.

Aufert, qui dedit. Adimit imperio coactus.
Eripit, qui plus valet. itaque auferre possu-
 mus, adimere iubemur, eripere valemus.

Aufert, Ἀποφέρει.

Adimit, Ἐλαττει.

Eripit, Ἀγνάφει.

Studium, animi est. Disciplina, artis.

Studium, Ἀδύνησις.

Disciplina, Ἀρωδία. Ἰπιδίη. Μάδης.

Inchoat, qui incertum facit. Incipit, cuius exitum sperat.

Inchoat, Ἀρχεται.

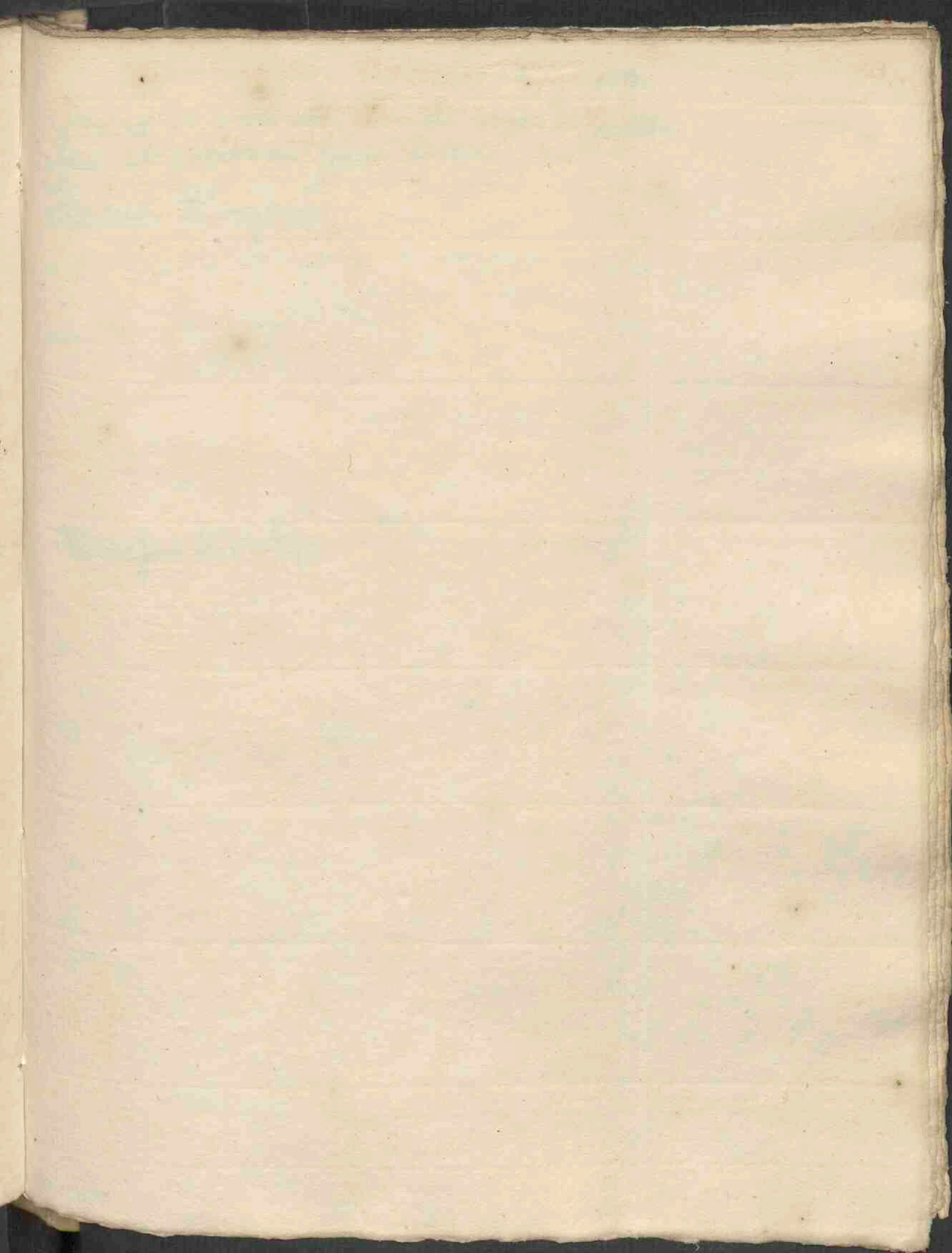
Incipit, Ἰνισαλα.

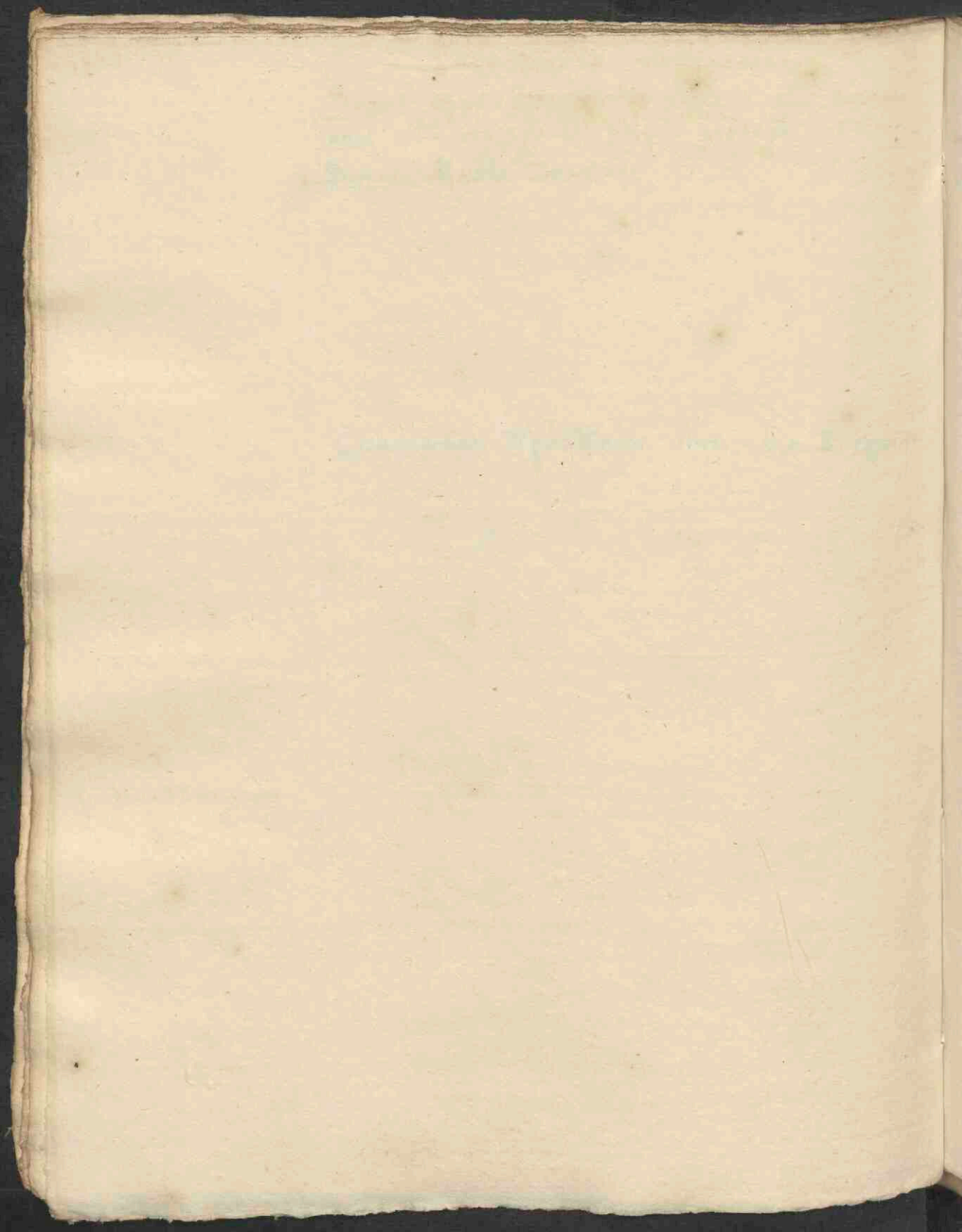
Lectiones Litterariae

Bonus opponitur malo. qui alii vfu. Commo-
dus alii necessario utique prodest.

Bonus, Ἀγαθός. Πικρῶς.

Commodus, Πρόβλεπος. Ἀσχετῶς. Ἰὺκρησός.

Deiens in gestu est, et motu corporis. Formo,
sus ab excellenti specie dicitur.

Deiens, Φορητικός.

Formosus, Φορικός.

Decoz communis est omnium, et is facit de-
centiam Speiei. Species propria est cuiusque.
itaque Decoz in habitu est. Species in mem-
bris.

Decoz, Εὐπρέπεια.

Species, Ὀβρις, Ἔδος.

Lis, nascitur: Pertinacia efficit controuersiam.
et litigant homines: res in controuersiam
deducitur. ita controuersia partis est. Lis
summae.

Lis, Egis, Aixy.

Controuersia, Aut 1667 max.

Lectioes Litterariae

Rixa, sine armis est, & habet desertionem:
Pugna legem habet vel naturalem vel moralem:
Palaestrans enim vel exhibet virtutem, vel armis
 per summa vitae pericula dimicat.

Rixa, ῥίξις. Onom. Vet. contentio, certamen, altera
 catio. Μάχη, ἡ δια ἑξαγών, Rixa. Μάχη, ἡ δια ἰσχυρ
 Irigatio, sursum. Μάχη, ἡ ἐν ποδῶν, Prelium.
 Pugna. Gl. Cyilli.

Pugna, Μάχη.

leg: celant

Oculle latent: Clam, caelant: Alteri non
 prodere, alterum celare, habitui naturali
 inest.

Oculle, κρύφα, ἄδρα.

Clam, ἄδρα, κρύφα.

Nauus, a praecipuo nauis casu dicitur, vel
alterius causa natus; qui studet per officium suum,
& recipit comparationem superlatioremque, quia
cognomen est. Itaque nauus, operam nauat alteri:
Celer, ut suam rem, ita alterius quoque cele-
riter perficit.

Nauus, Δραστήριος, Φιδεργος. Onom. Vet.
Ἐπιπρασλος, Ἐπιδοραφής, Ἐπιεινήλος. Ἐιδήμων.
Gloss: Philox:

Celer, Ταχῆος. Onom. Vet. citus.

Lectiones Litterariae

Agilem actio facit. Strenuum motus. Fortis
tem animus. Robustum corpus.

Agilis, Ἐλαφρός.

Strenuus, Ἀγασήρος.

Fortis, Ἀρδήςιος, Ἰσχυρός.

Robustus, Πικραδέος.

ad Cornelii Frontonis Fragmenta.

Contumeliam inferunt. Iniuriam patiuntur homines.

Contumelia, ὕβρις.

Iniuria, ἄδικία. ὕβρις.

Spectacula loca sunt, unde spectamus. Spectamenta quae spectantur.

Spectaculum, θεωροβουκονία. Spectacula, θεωρία.

Lectioes Litterariae

Pascentia sunt quae ex se pascentur, ut pra.
 ta et pascentia mancipia: quia pascentur,
 ideo etiam pastores vocantur: Fabulantia
 vero, quae iis utuntur, ut iumenta.

Voluentia, quae voluent. Volubilia, quae voluuntur.

Animus qualitas vivientis: Anima, causa vitae.

Anima, ψυχή.

Lectioes Litterariae

Materies animi est. Materia arboris. et Ma-
teries qualitas ingenii. Materia fabris apta.

Materia, Ξυλός. G. Philox. Ϊδμ. On. Vet.

ad Cornelii Frontonis Fragmenta.

Hebescit, quod natura obstupescit: Hebetescit,
quod amittit aciem.

Hebescit, Ἀβδύρεται.

Cedo sibi poscit, et est immobile: Dat, qui
non finire fecit datum.

Lectioes Litterariae

Fidelis fit, Fidus nascitur. *cap. 1. §. 1.*
Fidelis, Πιστός Διδος. Gloss. Philox.

Fidus, Πιστός Φιδος. Gloss. Philox.

Laus facti instrumentum est. Laudatio vero
 est rerum gestarum relatio.
Laud, Λαῶσις. Gloss. Philox.

Laudatio, Ἐπαινος, Ἐγκύριον. Gloss. Philox.
 longiorem semper orationem requirit.

v. Scaliger de Re Poetic. III: 40. Vossius
 Infit: Orat: I: 5. v. 2.

Fere futurum significat: Aliquando et
Nonnunquam quod intermittere non patitur.

Fere, Σ, εδὸν.

Aliquando, Πολέ.

Nonnunquam, Ἐνίοτε, Ἐὐδ' ὄτε.

Lectioes Letterariae

Aptum loco venit et tempore, quod habet
 suam materiam. Vtile usus fecit, ut prudens
 his literae: Idoneum, ut amicum per confi-
 lia dicimus, et ut feruum in usu hominis.

Aptum, Ἡγεσμένον. Ἐπιήδειον, Ἐνάριστον. Gloss.
 Philox: Aptus, a, um, Προβδεδειμένος. Onom:
 Vet.

Vtile, Ἐχρησμένον. Vtilis, Ἐχρηστος. Gloss. Philox.

Idoneum, Ἀξιοχρησίων, Ἰκανόν. Gloss. Philox.

Saxum naturale est. Lapis qui e saxo caesus
est.

Saxum, Πέλας. Gloss. Philox. Saxum, Lapis,
Λίθος. Onom: Vet.

Certatio est administrantium: Certamen operis.

Certamen, Ἀγών, Ἀβδον. Onom: Vet. Certamen
Ἀγών, Ἐγών. Gloss. Philox.

Lectiones Litterariae.

Victima maior est: Hostia minor.

Victima, Ἰερείον. Onom. Vet. Victima, Ὀΐμα
Victimae, τὰ μὲγιστα δῖμα. Gell. Philox.

maxima Taurus Victima dicitur Virgil: Georg.
ll. v. 146.

Joni quis negat bovem in Triumpho immo,
lata.

vide Act: XIV: 12: 13.

conf. Serv: ad Virgil: Aen: III. v. 21. IV. p. 201.

Hostia, Ὀΐμα, Ἰερείον. Onom. Vet. Hostia
Ὀΐμα, Ἰερείον, Ὀΐμα, Ἰλόμα. Gell. Philox.
emendante Vulcanio. Sed annon verius
Ὀΐμα τομία. etiam τομία Aeschylus
τὰ ἰεῖα ἢ ὀΐματα ὀνομάζονται.

Lucretius XXVII: 25. neque enim duobus, nisi certis diebus,
rite una hostia fieri. neque omnibus aut certis
eadem diei hora, neque eodem colore placabat.
Medialis alia Festo hostia atra, quae meridie
immolabatur.

Macrobius: Satur: III: 5. Trebatius docet hostia
rum genera esse duo; unum, in quo voluntas dei per
exta disquiritur. alterum, in quo solent ^{anima} ~~animae~~ per
deo sacratur, unde etiam haec species has hostias
vocant animales.

page

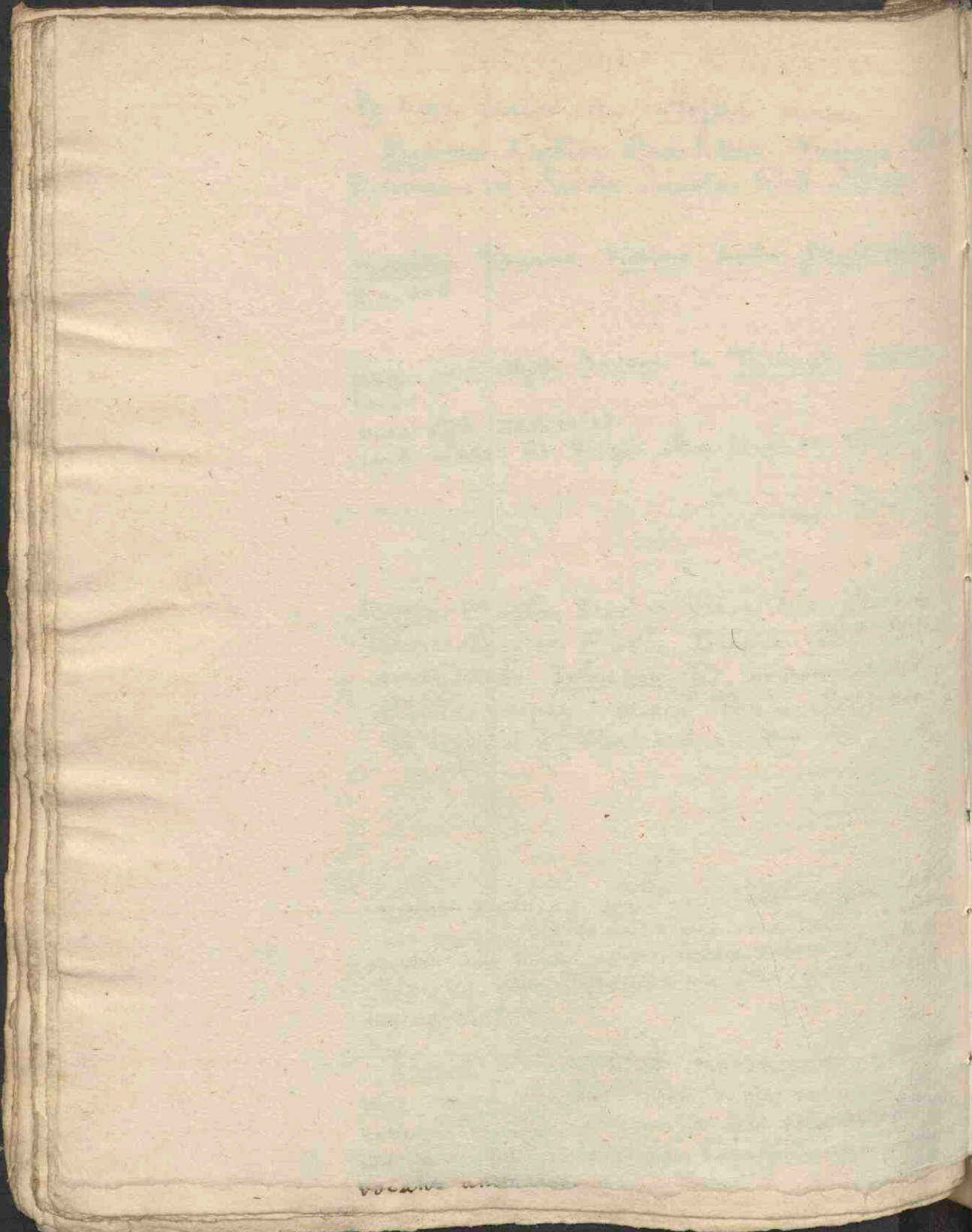
81

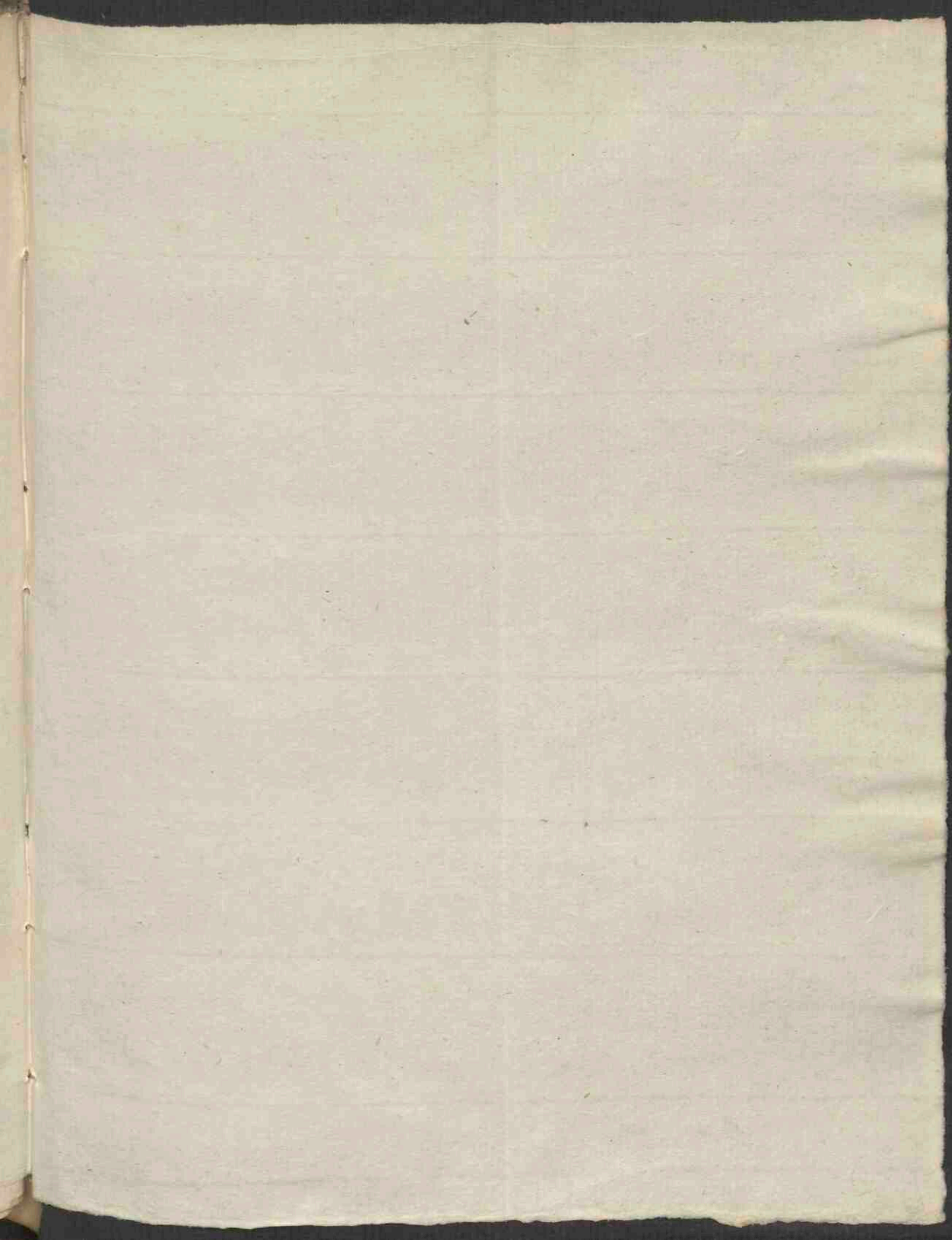
et

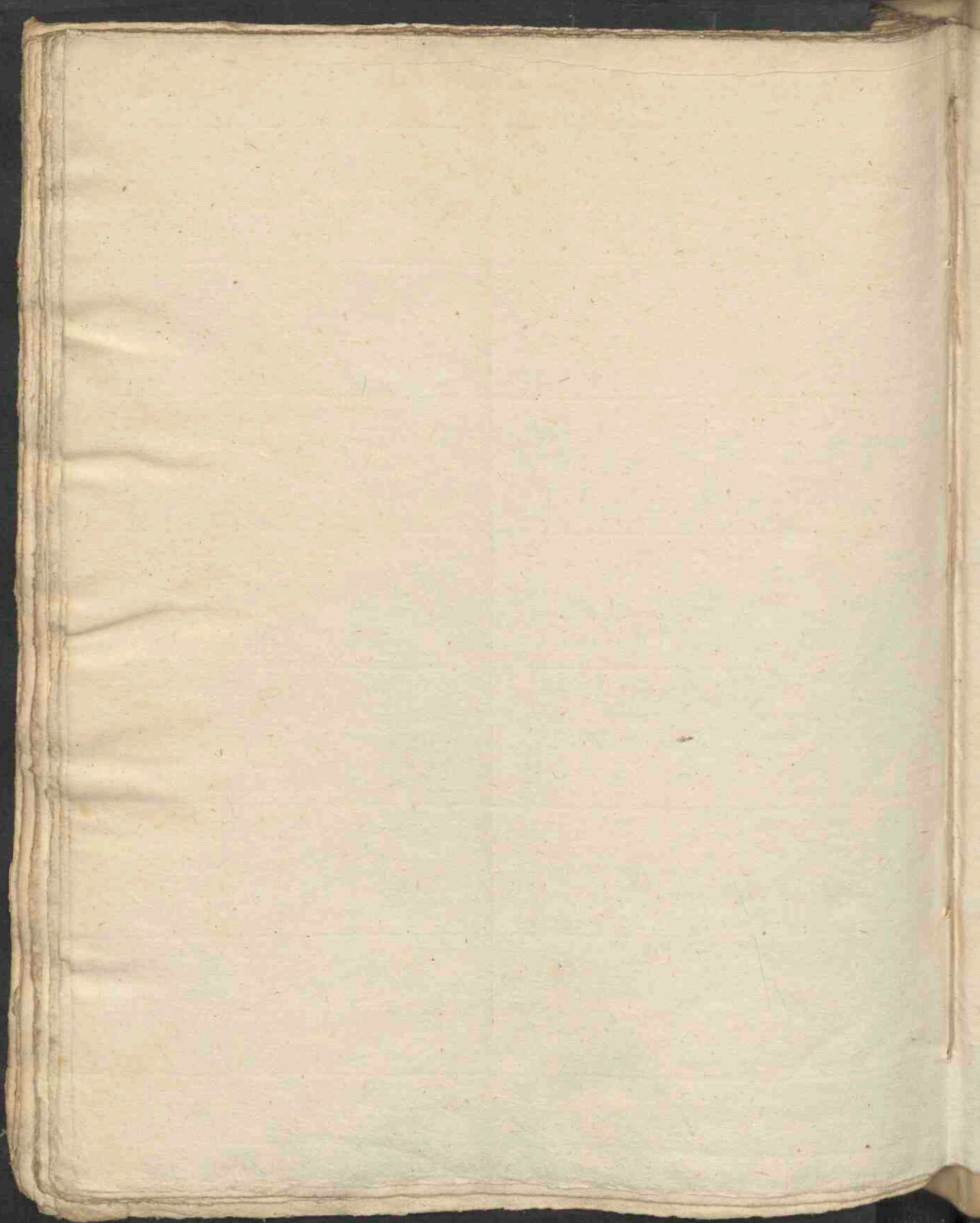
et

8

62

